

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 14.

Sobota (Saturday) 30. 3. (March) 1985

VZKRÍŠENÍ GEORGE FRIEDRICHA HÄNDELA *

George Frederick Handel (* 23. února r. 1685 v Halle nad Sávou v Sasku - dnes NDR, † v noci z 13. na 14. dubna 1759. Ve svých 41 letech - v r. 1726 - přijal britské občanství, protože žil nepřetržitě v Londýně od svých 27 let. - Je pochován ve Westminsterské anglikánské katedrále.

Před třemi stoletími se v Německu narodili tři geniální barokní muzikanti a skladatelé: Heinrich Schütz (1585 - 1672), Johann Sebastian Bach (1685 - 1750) a Georg Friedrich Handel (1685 - 1759). V NSR i v NDR jsou proto letos pořádány na různých místech zvláštní hudební festivaly, a dokonce i letošní „Pražské hudební jaro“ si všimne tohoto výročí a chce vzdát poctu jejich dílu po třech stoletích. Už o tom píší v Československu i v novinách, ale censurovaný tisk s tím má potíže. Proč? Poněvadž všichni tři němečtí hudební géniové se nejvíce proslavili skladbami církevní hudby. To samozřejmě komunistům „nesedí“. A tak na př. ani pražská „Lidová demokracie“ z 15. března 85, která podává zprávu o hudebním festivalu 23.2.85 v Halle nad Sávou (z pera jakéhosi Karla Mlejníka) - mluví sice o Händelových oratoriích, ale ani slovem se nezmiňuje o jeho nejslavnějším „Mesiáši“ a spíše mluví o jeho operách, složených za Händelova pobytu v Itálii a pod vlivem tehdejších italských skladatelů. Proto my v H.N. věnujeme před letošními velikonočními zvláštní pozornost Händelovu nesmrtelnému oratoriu „Mesiáš“, jehož okolnosti skladby popsal tak výrazně německý spisovatel Štefan Zweig a pro H.N. je na popud misionáře Otce J. Popelky S.J. z Los Angeles, je „zre-sumoval“ náš čtenář J. Turek. Vyslovujeme mu za to zde svou vděčnost.

Georg Fiedrich Händel přišel domů ze zkoušky rozvztekl, s tváří brunátnou návalem krve, s žilami na spáncích naběhlými; přirazil jediným bouchnutím dveře a teď, sluha to dobře slyšel, přecházel v prvním patře tak prudce po pokoji, až se třásl strop. Nebylo záhodno v takových dnech páanova hněvu být ve službě liknavý. Připravil si raději misku s mýdlovou pěnou a bavil se tím, že vyfukoval pestrobarevné bubliny na ulici. Mimojdoucí se zastavovali, neboť od tohoto domu v Brook street v Londýně bylo možno se nadít všeho. Zde zadunělo najednou v noci cembalo, zde bylo slyšet zpěvačky naříkat a vzlykat, když je cholerický Němec ohrožoval ve svém bojovném hněvu, protože vzaly některý tón o osminu výše či níže. U sousedu na Grosvenor Square platil Brook Street už dávno za blázinec, a sluha se bavil vyfukováním bublinek. Ale najednou se zarazil, neboť celý dům se zatřásl tupým úderem, sklenice zazvonily, něco mohutného a těžkého se muselo svalit v horním patře. A již sluha vyskočil a rázem vyběhl po schodišti do pracovny.

Prázdna byla židle, na které sedal mistr při práci, prázdný byl pokoj, a sluha pospíšil do ložnice, kde objevil Händela ležícího nehnutě na podlaze s vytřeštěnými očima. Ten silný muž ležel na zádech a sténal. Umírá, pomyslně si ulekaný sluha, a poklekl, aby mu pomohl. Snažil se ho zvednout, ale tělo obrovitého muže bylo velkým břemenem. Tak mu strhl šátek, který stahoval hrdlo, a chroptění ustalo. A tu již běží zdola Křištof Schmidt, famulus, mistrův pomocník, aby přepsal několik arif. Oba nyní zvedli těžkého muže, paže mu visely nehybně, uložili jej a podepřeli hlavu. „Svlékní jej.“ nakázal Schmidt sluhovi, „běžím pro lékaře a krop jej vodou, až se probere.“ Po cestě stěžuje si Schmidt lékaři: „To je z toho ustavičného zlobení, utrápili ho k smrti, zpropadení zpěváci a kas-

trati, šmiráci a všechna ta hnusná havět. Co on dokázal, nedokáže žádný jiný, jaký to muž, jaký génius.“ „Kolik je mu let?“ ptá se lékař. „Dvaapadesát.“ „Zlý věk.“ odpovídá lékař. Sluha podržel misku a lékař pustil žilou. V okamžiku se Händelovi ulehčilo a začal zhluboka dýchat. Lékař naklonil se k nemocnému a Händel šeptal docela tiše: „Konec...konec je tentokrát se mnou...nemám síly...nechej žít bez síly.“ Lékař zvedl pravou paži, padla zpět jako mrtvá.

Nyní věděl dr. Jenkins dosti. „Co to je?“ ptá se Křištof. „Pravá strana ochrnutá.“ „Uzdraví se?“ „Snad.“ odpovídá lékař, „všechno je možné.“ „Nemůže bez tvůrčí práce žít.“ „To už nikdy.“ pravil lékař tiše, „mrtvice zasáhla mozek.“

Čtyři měsíce žil Georg Friedrich Händel bez síly, ač před tím síla byla vždy jeho životem. Pravá polovina jeho těla zůstala mrtva. Nemohl chodit, nemohl psát, nemohl mluvit, nakřivo mu visel ret po hrozném úderu, jen breptavě mu z úst vycházela slova. Kdysi obrovitý muž cítil, že je bezmocně zadržán v neviditelný hrob. Lékař, nevěda si pomoci, poradil, aby nemocného mistra zavezli do horkých lázní v Čechách, že mu snad přinesou zlepšení. Händelova vůle, živelná síla jeho bytosti nebyla dotčena zničující mrtvicí; dosud nechtěla, aby nesmrtelné zaniklo ve smrtelném těle. Ještě se tento obrovitý muž nevzdal, ještě v něm byla vůle, ještě chtěl žít, ještě chtěl tvořit, a tato vůle vykonala zárak všem zákonům přírody navzdory.

V Čechách jej lékaři varovali, že nesmí zůstat v horké vodě déle než tři hodiny, že by to srdce nevydrželo. Ale jeho vůle se odvážila na víc v zájmu života. Devět hodin zůstával Händel denně v horké lázni a s vůlí rostla jeho síla. Po týdnu už se mohl šourat, po druhém pohybovat paží - nesmírně to vítězství vůle a důvěry, aby sevrhel život žhavěji, horoucněji než

předtím s nevýslovným pocitem štěstí, který zná jen ten, kdo se uzdravuje. Když poslední den, jsa plně zdrav a pánem svého těla, chystá se k odjezdu z Čech, zastaví se v kostele, ač nebyl zbožný, a krokem zamířil k varhanám, pomalu začíná hrát, ruka ho poslouchala a hudba strhovala, pokorně s hlavou skloněnou hrál a hrál, našel opět svou řeč, jít dovořil k Bohu, k věčnosti a dem. mohl tvořit, mohl provozovat hudbu, cítil se uzdraven.

**

„Vrátil jsem se z podsvětí.“ pravil pyšně, vypíjaje širokou hrud' k londýnskému lékaři. Stará boječtivost zmocnila se třiapadesátiletého muže. Stvořil Oratorium „Saul“ a „Israel v Egyptě“, ale doba je proti němu. Královnina smrt přerušila veřejná představení, pak začne Španělská válka, pak nastane krutá zima, Temže zamrzne, zpěváci a herci onemocněli, sály zůstaly zavřeny, a situace se pro Händela zhoršuje. Věřitelé naléhají, kritikové se posmívají, v zoufalém boji láme se jeho odvaha a stále zachmuřenější je jeho mysl.

V roce 1740 se cítil Händel udolán, poražen. Po prvé se cítil tento obrovitý muž znaven, přemožen; posvátný pramen vysychá, zhasíná plamen, který zaplavoval po 35 let svým tvůrčím úsilím svět, a má za to, že ví, že je konec navždy. Vzdechává: „Nač mi dal Bůh povstat z mé choroby, když mě lidé opět pohřbívají? Lépe by bylo, kdybych zemřel a neploužil se v prázdnotě toho světa.“ Někdy zamumlal slova: „Můj Bože, proč jsi mě opustil?“ Zoufalý, ztracený muž, nevěřící najednou ve svou sílu, bloudí řadu měsíců večer Londýněm, přesto však někdy vytryskne melodie, musí tvořit, pracovat; nesnese, aby byl poražen, on Georg Fiedrich Händel!

**

Dne 21. srpna 1741 - palčivý den v Londýně - prochází se

(Pokračování na str. 7)

Sloupek informací

**o t.zv. „krizi US dolaru”,
kterou si ekonomové a finančníci dovedou
sice vysvětlit a vyslovují obavy
z jejich následků v budoucnu,
ale Reaganova vláda je optimistická.**

Příliš silný dolar

Američtí ekonomové v přítomnosti často mluví o podivné „krizi dolaru”: mezinárodní hodnota dolaru je příliš vysoká - anebo jinými slovy - dolar je příliš „silný”. V poslední době se za jeden dolar dostávalo 3.2 až 3.4 západoněmeckých marek, více než 10 francouzských a 68 belgických franků, a 255 japonských yenů. Za kdysi silnou britskou libru se v některé dny dostalo pouze 1.08 dolaru a nechybějí pesimisté, kteří předpovídají pro nedalekou budoucnost rovnost obou měn. Zlato, jehož unce 21. ledna 1980 stála astronomickou hodnotu 850 dolarů, se před nedávem prodávala za 280 dolarů. Dne 19. března náhle hodnota dolaru klesla: unce zlata stála 322.50 dolarů a za britskou libru se dostalo 1.18 dolaru. Zatím není možno říci, zda tento pokles je pouze přechodným zjevem, či zda začala delší klesající tendence, protože tento pokles ceny US dolaru byl způsoben uměle jednorázovým vhozením na trh velkého objemu amerického obeživa několika bankami, aby cena US\$ klesla. Ekonomové udávají různé

příčiny vysoké mezinárodní hodnoty dolaru: 1) ozdravení americké ekonomie; 2) příliš vysoké US obchodní a rozpočtové schodky ženou do výše US úrokovou míru, což vábí do Spojených států cizí vklady a cizí investice; v jiných zemích takové možnosti vkladů a investic neexistují; 3) cizí majitelé kapitálu, zejména arabští vývozci ropy se kvůli vysoké hodnotě dolaru zajímají více o US dolary než o zlato jako nejbezpečnější výměnný prostředek; tento vysoký zájem o dolary pak jeho hodnotu ještě více zvyšuje. US dolar je tedy dnes mezinárodně velmi silný a to má na druhé straně dva příznivé důsledky: 1) Inlace se silně zmírnila. V roce 1984 dosahovala výše 4.5 až 5 procent. Na rok 1985 US ekonomové předpovídají inflaci asi stejné výše; západoevropští ekonomové při pařížské „Organizaci pro ekonomickou spolupráci a rozvoj” dokonce myslí, že ve Spojených státech a v Japonsku bude inflace pouze tříprocentní a v Západním Německu pouze dvouprocentní. 2) Pro americké turisty je cestování do ciziny dnes poměrně levné, protože za dolar dostávají štědrý ekviva-

lent v cizích měnách. Nevýhody silného dolaru však jsou mnohem závažnější: 1) Americké výrobky jsou v cizině příliš drahé; proto je tam o ně menší zájem a pro Ameriku se tak ztrácejí cizí trhy, které bude v budoucnu velmi obtížné získat zpět. Na druhé straně Spojené státy jsou zaplaveny levným a kvalitním cizím zbožím, kterému američtí spotřebitelé dávají přednost před domácími výrobky - dražšími než cizí - jednak kvůli vysoké hodnotě dolaru, jednak kvůli vysokým mzdám amerických dělníků. V důsledku toho roční schodek US zahraničního obchodu nyní dosahuje více než 100 bilionů dolarů. Aby americké výrobky mohly na mezinárodních trzích soutěžit s cizími k tomu by bylo nutno dolar devalvovat neboli snížit jeho mezinárodní hodnotu o 25 procent, jiní finančníci doporučují dokonce devalvaci dolaru o 35 až 50 procent. Toto by však zase způsobilo snížení životní úrovně zejména u chudších vrstev. Američané podle jednotného mínění znalců žijí už opět vysoko nad své prostředky. 2) Cizí kapitál se hrne do Spojených států. Podle US departmentu obchodu na konci r. 1983 cizinci vlastnili ve Spojených státech na 700 bilionů dolarů; byly to hlavně přímé investice v podnicích či na farmách, koupě různých nemovitostí, vládních bondů, vklady v bankách, koupě akcií a jiných druhů pohledávek. V r. 1984 za tři první čtvrtletí přišlo do USA 66 bilionů cizího kapitálu; pozdější údaje dosud nejsou známy. Podle odhadů bude nyní do USA přicházet na 100 bilionů dolarů cizího kapitálu ročně. Podle názoru ekonomů kolem r. 1989 cizí dluh ve Spojených státech silně přesáhne jeden trilion dolarů a pak může vzrůst až o 300 bilionů dolarů ročně. (Na konci r. 1983 Spojené státy vlastnily v cizině celkem 887.4 bilionu dolarů.) Těchto cizích peněz je užíváno nejen k povzbuzení rozmachu americké ekonomie, nýbrž i k vyrovnání vysokých vládních schodků. Tyto peníze však jednou budou musit být vráceny a kromě toho je z nich nutno platit vysoké úroky; v r. 1983 úroky cizího kapitálu, převedeného do US ekonomie obnášely 46 bilionů dolarů. Ekonomové z povolání se spíše obávají této tendence, která se jim zdá být přílišná, ačkoliv jasně do věci dosud nevidí.

□
Dovoz laciného zboží z ciziny snižuje počet pracovních míst v USA; nutnost snížení rozpočtových schodků.

V každém případě toto bude

silně zatěžovat příští generace Američanů, které budou musit tento dluh splácet; jejich životní úroveň pak může silně klesat. 3) Spojené státy jsou stále více zaplavovány levnějšími a často i kvalitnějšími cizími produkty, s nimiž domácí firmy nejsou schopny soutěžit. Amerika se tak stává stále více závislou na cizích výrobcích, a navíc musí dále omezovat svou vlastní výrobu. Mnohé US firmy se proto už rozhodly a ještě rozhodnou přestěhovat se částečně či úplně do ciziny, kde jsou pracovní síly a suroviny levnější. Mnohé US podniky také z téhož důvodu objednávají potřebné polotovary z ciziny. Tím vším se rychle zmenšuje sektor US průmyslové výroby, a to platí jak o tradičních průmyslových oborech tak už i o vysoké technologii jako jsou elektronika a kompjútry.

Cizí auta, televize, stereo-video, kompjútry, polovodiče atd. zaplavují americký trh. Podle některých odhadů silný US dolar zavinil od r. 1980 ztrátu 1.4 milionu pracovních míst v US průmyslu. S omezením průmyslové produkce se však rozšiřuje sektor služeb, zejména v oborech rozdělení a prodeje importovaného zboží. Od r. 1983 počet zaměstnanců v sektoru služeb vzrostl v USA o 4.5 milionu.

Ekonomové si lámou hlavu s tím, zda a do jaké míry tato tendence je pro národní hospodářství zdravá. V lednu 1985 pouze 26.4 procenta všech pracovních míst ve Spojených státech bylo v sektoru průmyslové výroby, zatímco 73.6 procenta míst bylo v sektoru služeb.

Americký trh je tak zaplavován cizím zbožím, anebo zbožím zhotoveným ze součástí dovezených z ciziny. Dříve Američané kupovali 90 % potřebné ocele u domácích výrobců a 10 % dováželi z ciziny; dnes jí kupují pouze 10 % u amerických výrobců a 90 % jí dovážejí z ciziny, protože cizí ocel je levnější a kvalitnější. Otázka je, jak dlouho Amerika bude schopna za cizí výrobky platit. V

této věci se mnozí ekonomové a průmyslníci dívají do budoucna s velkou nedůvěrou. 4) Reaganova vláda je optimistická ve věci vysoké hodnoty dolaru, ale někteří ekonomové se obávají, že hodnota dolaru, uměle udržovaná na výši, se může náhle zhroutit, anebo aspoň silně klesnout. V této souvislosti srovnávají národní hospodářství s rodinou, která si žije „nad poměry” a užívá života. Žije se v radovánkách, utrácí se, užívá se dobrých věcí tohoto světa a každý si dopřeje všeho, co hrdlo ráčí. Nakonec se však úspory vyčerpají, nadělají se dluhy a nastane rozčarování. Pak je najednou nutno splácet dluhy a platit z nich úroky, nezbyvá než snížit svou životní úroveň a žít skromně. Kromě toho US ekonomie má značný vliv na ekonomie celého svobodného světa; zhroutí-li se hodnota dolaru, inflace začne všude rychle stoupat, dostaví se finanční nestabilita a nakonec to může vést k vážnému otřesení celým světovým finančním systémem. Pokud se užívá cizích peněz k povzbuzení národní ekonomie, jde vše dobře; jakmile se však začne užívat těchto peněz k hrazení výloh za životní potřeby - (k čemuž dochází ve Spojených státech od r. 1983) - pak je nutno se vážně zamyslet. V každém případě se věci asi začnou zhoršovat a životní úroveň začne klesat, až ekonomické výhody z cizího kapitálu budou převýšeny splácením cizího dluhu a placením úroků z téhož dluhu. - Tak mnozí ekonomové vyslovují obavy nad tím, k čemu povede nynější „krize dolaru”.

Všechno to jsou ovšem zatím jen domněnky, poněvadž ekonomie není žádná exaktní věda a její dobrý chod je podmíněn mnoha „když, jestliže a kdyby”. Reaganova vláda je však optimistická. Zatím, jak se zdá, nehrozí bezprostřední zhroutení dolaru, ani není na obzoru žádná velká hospodářská krize, podobná krizi třicátých let. Amerika však nesmí usnout na svých vavřínech.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drabých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:

„VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 30, 1985 — Vol. X, No. 14.

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ –
kompletní služby – MNOHOLETÁ ZKUŠENOST –
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA – POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

**Společenský a kulturní
 večer – ČZNR**

Ve snaze pokračovat v kulturní a společenské činnosti, a u příležitosti vzácného jubilea trvání Československé ženské rady v exilu, která letos dovrší 35 let své činnosti, ČZNR pořádá společenský a kulturní večer,

v sobotu, 13. dubna 1985
 v restauraci Klas, na Čermákově třídě v Ciceru.

Hlavní náplní tohoto večera bude přednáška Dr. Jaroslava Schejbala na námět „Karel Čapek ve světové literatuře“.

Milý host a výborný řečník, Dr. Jaroslav Schejbal, je profesorem americké literatury a humanitních věd na University of Illinois, Chicago. Dr. Schejbal se narodil v Praze a je absolventem Karlovy university, kde studoval americkou literaturu pod vedením profesora Zdeňka Vančury. Za svého pobytu v Československu vyučoval jak na Karlově universitě v Praze, tak i na olomoucké universitě. V roce 1968 přijal místo profesora na University of Illinois, Chicago, kde vyučuje dodnes. Již v Československu se zabýval překlady do češtiny tvorby spisovatelů, na příklad Ernest Hemingway, F.Scott Fitzgerald, Graham Greene, a před svým odjezdem do Ameriky, působil Dr. Schejbal v roce 1967 a 1968 v pražském rozhlasu. V poslední době též přeložil do angličtiny literární staté spisovatele Milana Kundery a fejetony od Ludvíka Vaculíka. Jeho vypravěčské umění s ukázkami prací spisovatele Karla Čapka bude jistě velmi zajímavé, hodnotné, poučné i zábavné. Věříme proto, že se zúčastníte tohoto opravdu vyjimečného večera v hojném počtu.

Vstup a cena za večer je \$13.00 za osobu. Bar bude otevřen od 6:30 a večere (family style) budou podávány v 7 hodin večer. Objednávky možno udělat telefonicky na číslo 447-1782. Těšíme se na Vaši milou návštěvu. Věra Rokničová, jednatelka ČZNR.

**DOPORUČTE
 Hlas národa**

**SVÝM
 PŘÁTELŮM
 A ZNÁMÝM
 Pomozte nám
 rozšířit
 Klub jeho čtenářů!**

**Zprávy z Národního
 svazu českých katolíků,
 New York**

Naše řádná členská schůze byla přeložena z 3. neděle v lednu na 17. března 1985, v 10 A.M., do konferenční místnosti u P.M. Ust. Pomoci, na 323 E 61 ulici v New Yorku.

Po modlitbě přečetl br. V. Janoš zápis z 21. října 1984, který byl schválen. Pokladní Věra Křenek podala finanční zprávu, která byla již předtím verifikována revisory a schválena.

Při volbách byl přijat návrh, aby nynější výbor byl znovuzvolen. Jednomyslně schváleno. Ve funkci presidenta tedy zůstává br. Profesor Sidney - Zdeněk F. Rutar, místopresidentem br. Josef Toman-Tománek, jednatelem/zapisovatelem br. Václav Janoš, jemuž budou pomáhat při korespondenci s. Mary Groger a ostatní místo sestry Lydie (Lillian) Dudové, která prodělává léčbu své vleklé nemoci. Nově byli do výboru zvoleni: br. Architekt Karel Zedníček a bratr Miroslav Kráča, odborník na opravu uměleckého nábytku. Kaplanem Distriktního svazu zůstává nástupce r. 1974 zesnulého ndp. J. Větrovec, CSsR, ndp. Thomas G. McPartland, CSsR.

Schůze se nemohla zúčastnit s. Mary Adamecová, matka známého českoamerického Otce redemptoristy, ndp. Adamec, která se dosud zotavuje v nemocnici Lennox Hill Hospital na E 77. ul.

Za v Pánu zesnulé zasloužilé

členky dal NSČK na mše svaté. Na podzim za s. B. Churaňovou, a nyní za sestry, Růženu Krejčí, naši býv. zapisovatelku, a za Rose Turek, manželku někdejšího presidenta Distriktního svazu v Novém Yorku. Všechny naše nemocné doporučujeme Vaším modlitbám.

Za dary na charitativní účely přečetla s. V. Křenek děkovné dopisy příjemců, t. j. za \$300. dopis od ndp. faráře Barrett-a, CSsR od P.M. Ust. Pomoci, 323 E 61, NYC, kde je dosud v 9 A.M. v neděli mše svatá, při níž se ještě zpívá česky. Když ji slouží Rev. McPartland, modlí se i „Otčenáš“ našim rodným jazykem, někdy i „Věřím“ při liturgii.

Z Říma nám napsal Msgr. Dr. Karel Vrána, rektor Nepomucena, na které jsme mu zaslali \$150; náš nár. kaplan, Otec Vojtěch Vít, OSB, nám potvrdil příjem na \$100. Dalších 50 dolarů jsme věnovali na opravu Sochy Svobody.

Bylo rozhodnuto uspořádat náš obvyklý Český katolický den v parku Sokol Orel v Bronx, NY, 3. neděli v červenci, t. j. 21. VII. 1985. Obvyklá dechová hudba byla již zajištěna.

Na příští schůzi, 21. IV. 1985, budeme pokračovat v diskusi o možnostech, jak důstojně oslavit 1100. výročí smrti sv. Metoděje.

Členské příspěvky Distriktnímu svazu ve výši \$3. za osobu na rok 1985 zašlete laskavě na naši pokladní adresu:

Miss Věra KŘENEK,
 21-49 24 ST
 Astoria NY 11105

**České filmy
 opět v Ciceru**

Máme radostnou zprávu pro milovníky starších i novějších českých filmů. Po dobrých zkušenostech, které jsme získali při promítání českých filmů v letech 1983 - 84 rozhodli jsme se v promítání filmů pokračovat.

Hlavním problémem ovšem i nadále zůstává, kde sehnat české filmy v dostatečném množství a za přijatelnou cenu tak, abychom měli zajištěno promítání na několik měsíců napřed.

Měli jsme štěstí a povedlo se nám zajistit čtyři české filmy, které budeme promítat v tomto pořadí:

8. dubna 1985 - film - Anton Špelec - ostrostřelec; 22. dubna 1985 - film - Sedmikrásky; 6. května 1985 - film - Konkurs; 20. května 1985 - film - Baron Prášil.

Z uvedených filmů jsme

promítali pouze jeden v předcházejících představeních, a to film Anton Špelec - ostrostřelec s Vlastou Buriánem v hlavní roli. Snad pro nedostatečnou propagaci při prvním promítání se mnoho krajanů na tento film nedostalo. A tak vyhovujeme mnoha žádostem, abychom tento film promítali znovu. Snad i ti, kdo už film viděli (a kdo tento film nespátřil aspoň jednou v životě) - přijdou znovu spatřit tento dnes již klasický český film s králem komiků Vlastou Buriánem v hlavní roli. A jaká role to je! Pochybujeme, že můžete užít tolik legrace a smíchu jinde. Navíc se zde sejdete s přáteli a známými, se kterými si budete moci popovídat - a to vše za pouhé \$3.00.

Přijďte mezi nás v pondělí 8. dubna v 7:30 P.M. do Masarykovy školy v Ciceru, 4701 W. 22nd Pl. a pomozte nám zahájit náš „festival českých filmů.“ Odbočka 28. říjen

**Z URADOVNY
 NÁRODNÍHO SVAZU
 ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

**Výroční schůze
 chicagského distriktního
 svazu českých katolíků**

V neděli 17. března ve 2 hodiny odpoledne ve společenské místnosti školy Blahosavené Anežky na Central Park Ave., v Chicagu se konala výroční schůze distriktního svazu českých katolíků.

Sešli se na ní členové a přátelé distriktního svazu a z důstojných Otců byl přítomen dp. Francis T. Příbyl, kaplan distriktního svazu a Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan NSČK.

Schůze probíhala v přátelském duchu. Po vyslechnutí a schválení zápisu z minulé výroční schůze r. 1984, podala podrobně zprávy korespondenční tajemnice a byly přečteny zprávy pokladní a zprávy schůzi zvolených výborů: revisorů účtů, pověřovacích listin, a resolučního výboru. Pak byla volba úředníků na rok 1985. Návrh na úředníky distriktního svazu na rok 1985 za nominační výbor, který byl stanoven již před schůzí /na poslední schůzi distriktního svazu/ podal Otec Vojtěch Vít, O.S.B. a sestra Julie Küsslová. Všichni dosavadní úředníci, kterým byla projevena důvěra za jejich práci a obětavost roku minulého zůstávají až na funkci předsedy. Br. Josef Kosárek nahradil našeho loňského roku zemřelého pracovitého předsedu Františka Desenského. Br. Josef Kosárek z North Riverside je úspěšný a v naší národní společnosti dobře známý podnikatel. Pochází ze starokrajanské rodiny, který velmi obětavě a činně pracuje v několika zdejších amerických organizacích. Mluví výborně česky, jeho mladší bratr Leslie (Lád'a) Kosárek je velmi činný krajanský pracovník naší národní katolické větve v Texasu, a je národním předsedou bratrské pojišťovny Katolického dělníka. Ačkoliv br. Kosárek je velmi zaměstnan,

pochopil naši potřebu, vyhověl naší prosbě a funkci přijal - Pán Bůh zaplat'.

Celý čistý výtěžek ze zářijového Dne českých katolíků - podle zprávy korespondenční tajemnice - byl jako vždy rozdělen našim potřebným katolickým organizacím: Národnímu svazu českých katolíků, křesťanskému týdeníku Hlasu národa, Svatopetrskému klášteru v Lisle a římskému Nepomucenu. Znovu se tak potvrdilo, že výtěžku této naší každoroční národní náboženské slavnosti je používáno k podpoře dobré a záslužné věci.

A tak vás tedy dnes již prosíme, abyste nám pomohli letošním Den českých katolíků (v září), zvláště v letošním jubilejním Svatometodějském roce úspěšně uspořádat, a v hojném počtu se jej zúčastnili. Potřebujeme nutně rozšířit náš adresář sponsorů. Buďte tak hodní a upozorněte nás na adresy svých přátel, které jsme dosud o sponorství nemohli požádat, poněvadž jsme jejich adresy neměli; budeme za to velmi vděční.

Děkujeme všem za vzácnou uvědomělou podporu naší práce během minulého roku a prosíme Vás, abyste v ní i nadále pokračovali.

O přestávce promítal barevné světelné obrazy z nedávné cesty po Belgii a Francii a měl k nim slovní doprovod farník Blahosavené Anežky, John Lískovec, za což mu srdečně děkujeme.

Naše upřímné díky i členkám Klubu osadnic Blahosavené Anežky, které nám po schůzi připravily pohostění koláčky a kávou. Po setkání s přáteli a známými, z nichž se s některými nyní vídáme zřídka, jsme se spokojeně rozházeli do svých domovů.

Resoluce, které sestavil dp. Francis T. Příbyl s Otcem Vojtěchem Vítem, O.S.B. a které schůze jednohlasně přijala, budou uveřejněny v příští svazové „Hlídce“.

**Kašpárkovo
 loutkové divadlo.**

v sobotu 30. března 1985
 ve 4 hod. odpoledne
 v Masarykově škole
 5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
 klaní se vám Kašpárek!!

DOBA POSTNÍ

NEDELE KVĚTNA — PAŠIJOVÁ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemchoucí, věčný Bože, — tys nám poslal svého Syna: — stal se člověkem, — ponižil se a byl poslušný — až k smrti kříže. — Dej, ať také my konáme v každé situaci tvou vůli, — abychom vydávali tvému Synu svědectví — a měli účast na jeho vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAJÁŠE (Iz 50, 4-7)

Pán, Hospodin mi dal jazyk učedníka, abych uměl poučovat znaveného utěšujícím slovem. Každé ráno mi budí ucho, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin mi otevřel ucho.

A já se nezdráhal, necouvi nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bítí, své líc těm, kteří rvali můj vous. Neskryl jsem tvář svou před hanou a silnou.

Pán, Hospodin mi však pomáhá, nebudu tedy potupený. Proto dávám stvrdnout své tváři jako v křemenu a vím, že nebudu v hanbě.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 2, 6-11)

Ježíš Kristus, ačkoliv má božskou přirozenost, ale nedbal na svou vznešenost, že je rovný Bohu, nýbrž zřekl se sám sebe, když vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek se jevil jako každý jiný člověk, ponižil sám sebe, když se stal poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži.

Proto také ho Bůh povýšil a dal mu Jméno, které je nade všechno jméno, aby ve jménu Ježíšově poklekalo každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pánem ke slávě svého Boha Otce.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 21, 1-11)

Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou osličku a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: 'Pán je potřeba.' A on je hned posle." To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka:

Povzete docti Slónaké:
Hle, král tvůj přichází k tobě,
tichý a sedící na oslu,
na oslátku, potomku matky jhu podrobené.

Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli osličku i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral za cestu své pláště. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: "Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově. Hosanna na výsostech!"

Když vjel do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: "Kdo to je?" Zástupy odpovídaly: "To je ten prorok Ježíš z galilejského Nazareta."

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, děbrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlacinka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše významné domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

Jaroslav Bouz
(St. Anton a.d. Jesenitz)

Člověk a smrt Úvaha lékaře

Jistota, že člověk, zemře je naprostá, přešla i do četných přísloví. Přesto většina lidí myšlenku na vlastní smrt potlačuje nebo oddaluje. Zážitek blížící se smrti je někdy náhlý, jindy plíživý, ať již v průběhu zlobné nemoci nebo náhle příhody - zranění nebo jeho následku. Původní stín obavy se stupňuje v jistotu. Pravda, každý z lidí se již ne jednou se smrtí setkal, smrt patří k životu. A ať to bylo v rodině nebo u přátel, v práci nebo na silnici, to bylo něco jiného. Vždyť zemřel vždycky ten druhý. Ale nyní jsem na řadě já! „To přece není - nesmí být pravda! Přece ne já, proč právě já? A proč už teď a - vlastně je to hrozné brzy!“ Takový je zpravidla chod prvních myšlenek při prvních náznacích blížící se smrti. Po hodinách takových úvah chce smrti zasvěcený slyšet pravdu - od lidí jemu blízkých - a od svého lékaře. Jak odpovědět je velká otázka, na kterou je obtížné najít všeobecně platnou odpověď. Pravda nehladí - a tady může znamenat ztrátu veškeré naděje. Té druhé možnosti se dříve říkalo „pia fraus“ a tato lež nebyla vždycky tak docela zbožná. Vyvinulo se často ovzduší vzájemného obelhávání, klamná naděje - a tím trpěl zklamání. Nemocný se cítil ztracen a opuštěn v tomto světě plném podvodu a klamu a neodvážil se říci, že tuto trpkou pravdu již zná. Ale i zkušenosti se sdělením plné pravdy na první požádání nejsou nijak povzbudivé. Průzkumy veřejného mínění nám sice říkají, že 2/3 postižených chtějí znát plnou pravdu, ale 60 % z nich nechce ztratit poslední naději a jen 50 % si přeje, aby i rodinní příslušníci tuto pravdu znali; a

taktéž jenom 50 % se chce dozvědět pravdu od lékaře. Podíl dožadujících se pravdy klesá však se stoupajícím věkem a je vyšší ve městech než na venkově. Z vlastní zkušenosti to mohu potvrdit; starší lidé na venkově snášejí zpravidla pravdu až těsně před smrtí, ale pak je nutno říci plnou pravdu! Co tedy dělat? Postup musí být přísně osobní - i smrt je osobní! Důvěra nemocného je poklad, který lékař nesmí lehkomyšlně sázet - a prohrát. Je to v zájmu nemocného, protože jen věrohodný lékař může pomoci. Předně je nutno učinit vše, co je v lidských silách k utišení bolesti a k úlevě obtíží s nemocí spojených. Tomuto cíli je nutné podřídit celý léčebný postup a vše, co se s nemocným děje, mu pravdivě vysvětlit. Zkušenost praví, že obzvláštní opatrnosti je třeba u lidí, kteří opakovaně zdůrazňují svou „sílu znát pravdu“ - často tato tzv. síla vůle je výrazem křečovitosti lpění na pozemském životě a nepřekonatelnosti hrůzy před ztrátou naděje. Všeobecně se dá říci, že v tomto prvním období vlastní smrti je v popředí snaha myšlenku na smrt oddálit nebo potlačit, a většina lidí pravdu o blížící se smrti špatně snáší.

Snaha potlačit myšlenku na smrt se stupňuje v obranu života až do snahy o protiútoky - tzv. agresivní fáze. Tato útočnost je namířena původně proti smrti, ale může se obrátit i proti vlastní osobě - většina pokusů o sebevraždu spadá právě do tohoto období - nebo i proti lékaři anebo lidem bezprostředního okolí.

Často dochází také k odmítnutí léků. To vyžaduje mnoho trpělivosti a porozumění, tato doba je současně dobou hledání smyslu života nebo i víry. Mravoučná kázání tu nejsou na místě, ukolem lékaře je trpělivě vyslechnout, snažit se o odpovědi jednoduché a hlavně jednoznačné. Spolupráci lékaře a kněze považují za samozřejmou nutnost, nejpozději k takovýmto rozhovorům je třeba kněze „pustit ke slovu“. V denním životě to není tak docela jednoduché, u řady lidí ještě pořád návštěva kněze u nemocného znamená „poslední pomazání“. Jeden člověk z okolí nemocného se stává prodlouženou rukou lékaře, získal největší důvěru nemocného a prodělává celou tuto bolestnou cestu společně s nemocným. Lékař mu má též vysvětlit možnosti dalšího vývoje.

Protiútoky i obrana postupně slábnou. Nemocný je ochotný vyjednávat - o život a později jen o čas. Sem patří i část tzv. zbožných slibů. Snaha vyjednávat se může projevit i docela na začátku.

Takové vyjednávání nikam nevede; a tak dochází k nejobtížnějšímu, ale nejpodstatnějšímu období - doby smutku a strachu - tzv. depresivní fáze. Nejpozději tady se stala obava jistotou a nemocný ví, že brzy opustí tento svět. Naděje, která dosud udržovala při životě, se stala přítěží, ba poutem k tomu všemu, co bude nutno brzy opustit. Pravda ve vhodný okamžik pronesená přináší úlevu a ovzduší pravdy a nap-

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tucson, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

rosté otevřenosti. Nemocný se nebojí již tak smrti, samota, opuštěnost je pro něho mnohem horší! Pociť opuštěnosti prožívá bolestně, ba mučivě. Takové pocity stupňuje vědomí: „že jsem odepsán, již se mnou nepočítají... a teď mě odsunou“ - z domova do nemocnice nebo ústavu, a tady někde do tmavého koutku. A doslova: strach je horší než smrt! Začíná to prostě tím, že „na mne nikdo nemá čas“! To nemůže umírající pochopit, vždyť čas pro něho nabývá zcela nového rozměru. Musíme si být vědomi, že pro většinu lidí je tento poslední úsek života ten nejdůležitější, musíme si prostě najít čas pro bližního v těchto jeho těžkých dnech a hodinách a nesmíme jej nechat samotného ani hodinu, ba ani minutu! Do rozhovoru nenutíme, přenecháme nemocnému volbu předmětu rozmluvy a hlavně ho necháme vymluvit, to přináší více úlevy a útěchy než naše dlouhé proslovy. Nemocný se často opakuje, líčí jeden zážitek několikrát a pokaždé jinak; to znamená, že stále účtuje sám se sebou. Cílenými otázkami se snažíme přimět nemocného, aby nám vyprávěl o době, kdy on byl na vrcholu svých duchovních i tělesných sil, kdy on pomáhal jiným, on vedl. To pomůže více než „dodávání naděje“. Naopak, musíme se snažit cítit s ním, mlčením a stiskem ruky; s ním se modlit anebo i s ním plakat.

Novější doba přinesla možnosti, které mohou přispět k překonání strachu před smrtí. Říká se tomu anticipace, zmíním se o této možnosti v dalším.

Mnoho lidí se před smrtí ptá, jak člověk prožívá okamžik smrti a co to vůbec pro člověka smrt je. Co to je smrt pro věčného člověka, to vyslovili již mnohokrát povolanejší. Lékaři a psychologové, zabývající se výzkumem podvědomí, vyslovili domněnku, že smrt je cestou zpět; každý člověk svou smrtí jde zpátky současně po dvou cestách: jako jedinec ke svému zrození - do těla matky - a jako částička přírody celou tou dlouhou cestou života na zemi až k pramoci - a zpět ke Stvořiteli. Říkájí tomu cesta ontogenese a cesta fylogenese.

Jak člověk zažívá okamžiky těsně před smrtí, to bylo zaznamenáno a počet těchto záznamů jde do mnoha tisíců. Tyto záznamy pocházejí od lidí, kteří byli smrti velmi blízko, tzv. klinicky mrtví, ale pak byli zachráněni.

Podivuhodná a lékařsky jen zčásti vysvětlitelná je totožnost těchto zážitků u všech lidí nejrůznějších ras, stupně vzdělání,

postoje k životu a i k víře. Neméně podivuhodný je následek tohoto zážitku pro postižené - drtivá většina z nich změnila od základu další život.

První je pocit „vystoupení“ z vlastního těla, tj. vědomé a naprosté odloučení od těla, spojené s pocitem vznášení volně v prostoru (přirovnávají to k beztlisnému stavu kosmonautů). Se zájmem pozorují průběh pokusů o vlastní záchranu a po procinutí o tom vyprávějí podrobnosti - i když byli ve stavu hlubokého bezvědomí. Zájem o vlastní záchranu brzy ochabne, když poznají, že nejsou sami. Osloví je lidé jim blízcí, kteří již dříve zemřeli. Toto setkání je povzbudivé, ale není to žádné „uvítání“. Zakrátko převládne neodolatelná, jakoby magnetická síla, která je vtahuje do úzkého, tmavého prostoru, jakoby tunelu. Zde je nepřijemné chladno, tmavo a vlhko. Pout tunelem je brzy u konce - a z druhé strany zazáří světlo a teplo. Tichounce zazní hudba a přitahující světlo nabývá podoby dobrotivé a láskyplné Bytosti. Věřící křesťané poznali v této Bytosti Ježíše, muslimové Mohameda, Židé Jahve a nevěřící hovořili prostě o Světle. Bytost osloví a začne rozhovor o dosavadním životě, rozhovor vševědoucí a láskyplný. Tento rozhovor končí příkazem k návratu - a vše probíhá opačným sledem, jen mnohem rychleji.

Všichni lidé, kteří toto prožili, považují tento zážitek za ten nejpodstatnější z celého života a všichni žijí (až na nepatrné výjimky) jinak, dá se říci plněji.

Dá se to lékařsky vysvětlit? Jen do jisté míry. Stav tzv. klinické smrti je stav hlubokého bezvědomí se zástavou srdce, oběhu krevního a dýchání. První podmínkou záchrany - bez trvalých následků na mozků a srdce - je ovšem, že nesmí trvat příliš dlouho (byly popsány případy až do 30 min.). Následkem nedostatku kyslíku a přebytku kyslíčnicku uhlíčitého a různých zplodin přeměny látkové (hlavně v mozku) se vyvine stav podobný narkose. Narkosa je vlastně druh otravy - vidiny nejsou nic neobvyklého. Ale u žádného jiného stavu nejsou tyto „vidiny“ tak totožné, prakticky stejné u všech postižených! Někteří psychologové se pokusili o vysvětlení, ta vyzněla složitě a nepřesvědčivě - prožíváme období psychologie bez duše!

Tito lidé nebyli mrtví, jen se přiblížili oné hranici, ale nepřekročili ji. Vyprávění o těchto zážitcích pomůže často umírajícím zbavit se strachu před smrtí.

J. Josten:

Poklonil jsem se královně

V tomto březnovém týdnu, kdy jaro už zavanulo Londýnem a pupence se objevily i na stromoví v zahradách Buckinghamského paláce, britská královna mně odevzdala insigni-ti řádu Člena britského imperia, ve zkratce M.B.E. Měl jsem už řadu dotazů jak taková událost probíhá. Pokouším se tedy na to odpovědět.

Pro britského občana je to samozřejmě největší událost někdy i celoživotní dráhy. Totéž možno vztahovat i na Českoslováka v exilu. Potvrdila mně to i slova citace, že jde o uznání za práci politického žurnalisty a autora, který celou tu dlouhou dobu od února 1948 píše a hovoří o událostech ve středovýchodní Evropě a zejména v zemi z níž pochází.

Udělení zmíněného řádu mně jaksi přesvědčilo, že moje práce byla pochopena a má patrně i kladný ohlas. A tak snad i pár slov o tom jak tato událost probíhala po formální stránce.

Začátkem prosince minulého roku jsem dostal dopis se zpáteční adresou: 10, Downing Street. Cituji: Ministerská předsedkyně - t.j. Margareta Thatcherová chce navrhnout Jeho Veličenstvu královně aby Vám byl udělen řád Člena britské říše. Než tak učiní bude ráda když dostane Vaše ujištění, že souhlasíte s její iniciativou... Kdo by nesouhlasil!

Na Nový rok se pak objevila v tisku jména těch, kterým se dostane pocta ve formě jednoho ze čtyř stupňů tak zvaného „rytířského řádu“. Potom následovalo i v mém případě sdělení, že obřad se bude konat 5. března v Buckinghamském paláci. Tam se chodí ve fraku a při této příležitosti jsou zvaní i nejbližší členové rodiny.

Vlastní ceremonie probíhá s přímo vojenskou přesností. Je ovšem třeba si uvědomit, že listina navržená ministerskou předsedkyní země s 56 miliony obyvatel obsahuje stovky jmen a tak událost v Buckinghamském paláci zabírá několik půldnu. Kolik je vyznamenaných tolik zvlášť vyznamenaných vozidel pak projíždějí hlavní branou do vnitřních nádvoří paláce. Zde nás čekalo první překvapení. Každé vozidlo bylo podrobno prohlídce od motoru a zavazadlového prostoru po podvozek automobilu. Pracuje na tom skupina policejních odborníků. Důvod není třeba tajit. Musí být vyloučena možnost zneužití

příležitosti k teroristickým činům jakých byl i Londýn už několikrát svědkem. Potom už jde vše velmi rychle a velmi důstojně. Rodiny jsou uvedeny ihned do velké obřadní síně a vyznamenaní rozdělení do několika skupin vyčkávají v nádherných sáňkách obrazové galerie, kde jsou doslova inspirování díly Durera, Vermeera, Van Dycka a jiných mistrů štětce.

První přicházejí na řadu členové nejvyššího stupně, kteří nesou pro zbytek života titul Sir a jejich manželky užívají názvu Lady. Následují ti, kteří se stali „veliteli“ tj. Commander a k jejich jménu se pak připojují písmena C.B.E., potom „důstojníci“ řádu - O.B.E. a konečně „členové“ M.B.E.

Po uvedení do obřadní síně každý je oznámen plným jménem. Vyznamenaní I. stupně - u nás to býval např. řád Bílého lva - poklekají před královnou, která se pak dotkne ramene mečem a královský poddaný se stává rytířem. Ostatní se prostě ukloní a panovnice jim odevzdává insignie řádu. To je ovšem vrcholný okamžik události. V síni panuje napjaté ticho a jen v pozadí zaznívá intonovaná hudba. Královna s každým promlouvá několik slov. Bud' se dotazuje na něco ve spojení s povoláním a pracovními výsledky, nebo ty přímo hodnotí.

V mé skupině byl např. profesor - konstruktér diagnostického aparátu pro vnitřní nemoce. Byli zde důstojníci letectva i armády, vesměs zkušení a osvědčení vedoucí výcviku, průmysloví odborníci a zasloužilí dlouholetí pracovníci ve státních službách a také novináři.

Již před vstupem do obřadní síně byli jsme upozorněni, že královna má na zápěstí úzký bílý

obvaz. Nic vážného a něco podobného potkalo i prince Filipa. Jde o namožený sval z příliš častého potírání rukou a tak čím lehčí dotek tím lépe. Vlastní rozhovor byl pochopitelně krátký a mně stačil i na to poznamenat, že jsem měl již před lety příležitost se představit. Byla to konference Britského společenství národů v Kingstonu na Jamajce. Bývají přítomni všichni ministerští předsedové a konferenci zahajuje královna. Připomenul jsem opět, že jsem českého původu. O tom, co řekne královna není zvykem psát, protože by to mohlo vnést nedorozumění, zejména má-li hovor politický charakter.

Těžko říci jak dlouho ta scéna trvá. Na to se v tom okamžiku nemyslí. Víím však, když jsem ustoupil o čtyři kroky do zadu, znovu se uklonil a odcházel do prava, že jsem měl jakýsi hřejivý pocit na jaký nejsem v denním shonu zvyklý. Hlavou mně také probleskla myšlenka, že je to právě 37 let co jsem po druhé opouštěl domov do nového exilu. Pak jsem se ještě stačil rozhlédnout po obřadním sále ve snaze zahlédnout členy vlastní rodiny. Pro vyznamenané je ještě vyhrazen střed sálu odkud sledují zbývající část obřadu. Po jeho skončení shromáždění povstalo a královna opouštěla síň doprovázena stráží ve starých tradičních uniformách a dvěma důstojníky proslaveného Gurkského pluku. To už mně také napadlo, že jsem slíbil, že budu sdílet prostřednictvím britského rozhlasu tyto zážitky s našimi doma. Je těžko předpokládat, že by se pro mne mohlo něco podobného opakovat.

P.S. Redakce H.N. p. Jostenovi upřímně blahopřeje k tomuto vyznamenaní.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
 - 8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
 - 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
 - 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
- Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

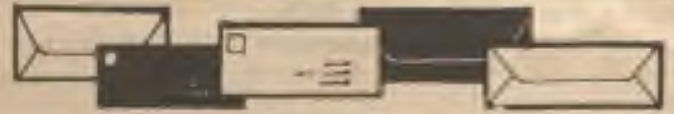

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

Astoria - New York

Ctění redakce a Otče Víte,

zasílám předplatné na Hlas národa a trochu dolarů na inkoust. Musím poprosit za prominutí mého rukopisu, již mně nejde jako kdysi. Děkuji dopisovateli Sázavanu jakou napsal pěknou zprávu o Sokolu Orel. Sokol Orel měl loňského roku v létě výlet do Parku v Bronx a byla velmi pěkná návštěva. Rovněž podal zprávu o 75. jubileu Sokola Orel, kdo tam byl má velmi pěknou vzpomínku. Sešla jsem se tam se starými členy, které jsem již léta neviděla. Jsem členkou Sokola Orel od roku 1913. Za ta léta se však toho hodně změnilo. Mám však pěkné vzpomínky na doby našich cvičení a vystoupení. Cvičitel tehdy byl Josef Netušil, náčelník Adolph Klik a kaplan Bohumil Matějů.

Zdař Bůh! Zdraví vás všechny
Mary Oktavec

*

Milá naše čtenářko a dopisovatelko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné, dar tiskovému fondu a za Vaše milé řádky. Dobře jsme Vaš dopis přečetli, takže s tou „čmáraninou“ přeháníte. Trochu jste si zavzpomínala na dobu, kdy všude byl náš krajan-ský život ještě v rozkvětu. Škoda, že mladá generace, která přichází ze starého kraje již nemá tolik pochopení pro naši zdejší národní pospolitost. Snad však časem se to i u nich změní. Až budete mít chvíli kdy, tak nám napište.

Pěkně pozdravujeme a poroučíme Vás do Boží ochrany
redakce

Shelton - Connecticut

P.B.J. Kristus

Důstojný Otče Víte,

přiložené přikládám šek na \$30.00 na předplatné Hlasu národa. Rád bych poslal více, ale již tři roky doktoruji, a tak nemohu. Hlas národa se mně líbí. Nevím, ale jak dlouho jej budu číst, blíží se mně de-

vadesát; tak nevím, jak tu ještě dlouho budu. Žena mně zemřela, letos v máji tomu budou již tři roky. Psal bych více, ale již mně to nejde.

S Pánem Bohem

John Slovak

*

Milý čtenáři,

rádi jsme si přečetli Vaše řádky. Přejeme Vám z celého srdce, aby se Váš zdravotní stav zlepšil a abyste oslavil tu svou devadesátku ve zdraví. Do dalších let života vyprošujeme Boží ochranu.

Srdečně zdraví a vzpomíná
redakce

Winnipeg - Manitoba

Kanada

Vážená redakce a milý Otče,

přeji Vám všem hojnost zdraví a Božího požehnání. Děkuji Vám i Vaším spolupracovníkům za obětavou práci, kterou máte s vydáváním Hlasu národa. Mnozí si nedovedou představit kolik to dá námahy pravidelně ty naše oblíbené noviny vydávat. Dochází mně předplatné, a tak než začne naše pošta zase bláznit se stávkami, tak honem posílám předplatné, abych je měla včas vyrovnané. Dobře jste udělali, že jste nám kanadským čtenářům napsali, kolik Vám máme zaplatit v amerických penězích. Posílám \$32.00 na předplatné a \$10.00 dar tiskovému fondu.

S pozdravem

Olga Sládková

*

Naše milá kanadská čtenářko,

děkujeme za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Pokud se oznámení týče, kolik nám kanadští čtenáři mají platit za Hlas národa v amerických dolarech, chceme k tomu jen znovu poznamenat, že jsme to byli skutečně nuceni udělat. Důvod byl ten, že nejen zdejší přepočítáváním jsme hodně ztráceli, ale hlavně hance jsme musili dávat velký poplatek za tuto službu.

Buďte hodně zdráva. Pán Bůh

Vás opatruj
redakce

Selkirk - Manitoba

Kanada

Vážená redakce,

zasílám srdečný pozdrav a předplatné na Hlas národa a zbytek jako úrok, poněvadž již čtu na dluh. Jiné noviny by mně

zasílání zastavily a tak mnohokrát děkuji, že jste to neudělali. Hlas národa se mně líbí a vždy se na něj těším. Dochází správně, i když někdy se značným zpožděním.

Návštěva Sv. Otce minulého roku u nás v Kanadě byla velkolepá. Státní zástupci jej všude nadšeně vítaly jako nikoho nikdy předtím. U nás v Manitobě nám ten den počasí přálo. Na jasné obloze svítilo slunce od samého rána, ačkoliv předtím zde bylo velice nepříznivé deštivé počasí s velkým větrem. Ve velkém Bird Hill parku bylo přítomno papežovy pontifikální mše svaté asi stovacet či více tisíc lidí. Promluva Sv. Otce zanechala hluboký dojem a všichni máme na vzpomínat. At' žije Svatý Otec. Ti co mu kopali hrob, sami do něj padají.

S přáním št'astných a veselých svátků velikonočních

Váš
Josef Malinsky

*

Náš milý čtenáři,

opětujeme přání milostiplných svátků Kristova vzkříšení. Děkuje za řádky, ve kterých nám popisujete návštěvu Svatého Otce loňského roku v Kanadě. I my máme nezapomenutelné vzpomínky, když Svatý Otec při své návštěvě Chicaga sloužil svatou mši na úplně zaplněném ohromném prostranství zdejšího Grant Parku. To jsou celoživotní zážitky, na které člověk nikdy nezapomene. Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar tiskovému fondu
redakce

Bayside - New York

Drahý Otče Víte a vážená redakce,

předem vás všechny pozdravuji a přeji vám všem zdraví. Zasilám vám šek na vyrovnání dluhu; opozdila jsem se. V časopise jsou pěkné články. Také dopisy čtenářů jsou zajímavé, jak lidé v Americe žijí. Staří naši lidé pomalu jeden za druhým odcházejí tam, odkud není návratu. Udržovali všechny spolky, mladí, bohužel, o ně nemají zájem.

Moc pozdravů čtenářům zasílá

Mrs. Mary Zaris

*

Milá Mrs. Zaris,

děkujeme za zaslání předplatné. Je pravda, že příslušníků ze starší generace v naší

národní větvi ubývá, a že naše řady řidnou, poněvadž je mladí nenahrazují. Co dřív všude bývalo krajan-ských spolků a zábav a nyní jen sem tam některá. Pán Bůh však zaplat' i za to. Možná, že až ti mladí zestárnou, zatouží po přátelské srdečnosti naší národní společnosti. Jen aby potom již nebylo pozdě, aby nemusili vše budovat od základu. Jak se říká, Pánu Bohu poručeno. Ti ze starší generace se doopravdy nadělali víc než dost, teď záleží na těch mladých.

Užijte hezky svátků Kristova vzkříšení a někdy si na nás vzpomeňte ve svých modlitbách.

Redakce

Little Neck - New York

Důstojný Otče Víte,

Přijměte od nás srdečný pozdrav a mnoho stálých vzpomínek na Vás. Jak se Vám daří? Slouží Vám zdraví? Buďte na sebe opatrný, neboť nejen že Vás máme rádi, ale velmi Vás potřebujeme.

Děkuji za uveřejnění mého článku, nějak se čtenářům líbil, přicházeli a rukou mně tráslí jaký dobrý a dojemný článek, že jsem napsal.

S radostí Vám oznamuji, že jsem získal 19. a 20. předplatitele Hlasu národa, od té doby co vychází. Je to Mr. & Mrs. Jirik Friedrich z Astorie z New Yorku a Mr. & Mrs. Jiri Hajek, River Edge, New York.

Přeji Vám hlavně pevné zdraví a dobrou pohodu pro Vaši tak důležitou práci pro Hlas národa.

Se srdečným pozdravem

Váš

Fanouš Kubelka

*

Milý pane Kubelko,

Pěkně pozdravuji a mnohokrát děkuji za získání našich nových předplatitelů. Vždy, když se zamyslím nad Vaší obětavostí s kterou nám sháníte nové čtenáře, tak si říkám, že kdyby všichni tak přátelsky nezištně pomáhali jako Vy, že bychom byli na tom dobře. Přijměte moje opětné vděčné Pán Bůh zaplat'! Naše nové předplatitele pěkně vítám do naší čtenářské obce. Přeji jim, aby s novinami byli spokojeni a aby mezi čtenáři a dopisovateli našli své známé - potom se budou cítit mezi námi opravdu jako doma.

Všem vám v New Yorku a okolí již předem přeji milostiplné svátky Kristova vzkříšení a brzy piště, jak se máte a jak se vám všem daří.

Otec Vojtěch

NEPŘEHLÉDNĚTE:

březnový jarní prodej

SALE - 20 % SLEVA

na keramiku, křišťálové sklo,

kuchyňské potřeby.

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Oči Vašich dětí zazáří radostí shlédnutím čokoládových králíčků, slepiček, vajíček atd. balených v pestrém zlatém a stříbrném staniolu. Také bonboniery jaké jinde nenaleznete.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90; do 31. března \$22, poštou \$25.40.

Česká a slovenská velikonoční blahopřání ve velkém výběru.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠŤÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicoxu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Vzkříšení George Friedricha Händela

(Pokračování ze str. 1)

Händel v Green Parku; sedí unaven, únava spočinula na něm jako nemoc, znemožňovala mu mluvit, psát, hrát, myslet, nedopřála mu cítit a žít, nebo nač a pro koho? Vracel se domů s jedinou žádostí: spát, spát, jen spát a usnout na věky. Vrátil se domů a na stole neležel žádný notový papír, nebylo co začít, nebylo co dokončit.

Ale stůl nebyl prázdný. Což tam nesvítil nějaký bílý papír? Händel tam sáhl, byl to balíček, a nahmatal v něm dopis. Rozlomil pečeť. Nahore ležel list od básníka Jennense. Psal mu, že mu posílá novou báseň, a že pevně doufá, že vznešený genius hudby se milostivě slituje nad ubohými slovy a ponese báseň na křídlech nesmrtelnosti. Händel vyskočil. Chce se mu tento Jennens ještě posmívat, jemu odumřelému, ochromenému? Rázem roztrhl dopis a dupal po něm. „Padouch, ničema,“ křičel. Běda tomuto světu, v němž se on - Händel stává posměchem; proč ho ještě volat a nabádat k dílu, když jeho smysly už nemají sílu? Nyní chce spát a zapomenout, jen již neexistovat. Avšak spát nemohl a spánek se ho vzdaloval. Není již útěchy pro něho. Bůh ho nechal klesnout do hlubin.

Jeho zvědavost ho však pudila a vrátil se nazpět do pokoje. Což ho již jednou nevysvobodil záraz z ochrnutí těla? Snad zná Bůh útěchu pro duši! Händel přisunul svíci k listům. „The Messiah“ - ach, zase oratorium. Ale ve svém neklidu obrátil titulní list a začal číst, zarazil se - „Bud' s tebou útěcha!“ Byla to odpověď božská, zvolání andělu s nebes do jeho sklíčeného srdce, jež zatřásl postrašenou duší; tvůrčí slovo uchopilo jeho cit. Již je Händel slyšel, jaké štěstí cítil zase v hudbě! Ruce se mu chvěly, byl povolán, zburcován, a slovo proniklo do něho. „Tak praví Pán“ - nebylo to řečeno jemu, nebyla to tatáž ruka, která jej srazila k zemi a která jej opět pozvedla? „On tě očistí“ - odváta byla opět temnota. „Aby přinášel oběti Pánu“ - chci s planoucím srdcem přinést obět' Jemu jedinému. První slovo, posvátné logos, probudilo lidi krácející temnotou, neboť temnota ještě pokrývá zemi, ještě nevědí o vykoupení, kterého se mu dostalo, neboť „Anděl Páně k němu přistoupil“. Jak mu neděkovat, nejasat, tisícerými hlasy, v hlase jediném, svým

vlastním, a nezpívat, neb-lahoečít? „Glory to God.“ Všechna únava byla tatam a ještě nikdy necítil tak živě svou sílu: „Raduj se!“ On je pravým pomocníkem - ano, to chce dosvědčit. Jen ten, kdo mnoho trpěl, zná pravou radost z uzdravení! Na něm jest, aby podal lidem svědectví o Vzkříšení. Nikdo mu nepomohl, nikdo ho nepotěšil v jeho bezmoci, ale divotvorná síla Tvůrce mu přece vrátila zdraví! Spoléhal na Boha, a hle, ten ho povolal, aby donesl lidem poselství radosti. Zachvěl se, neboť tu stálo napsáno rukou nebohého Jennense „The Lord gave the word“. Pán mu poslal toto slovo, shůry bylo na něj sesláno, od Něho přišlo slovo, od Něho přišla milost, aby obsáhlo slávu života, aby bylo velké jako Bůh, a toto slovo, navrátit je zpět do věčnosti. To slovo je možno opakovat, pozměňovat, bylo tu: „Haleluja, haleluja, haleluja!“ Všechny hlasy světa se nechají do něho pojmut, a z toho slova, a z toho díky tvořit jasot vděčnosti celého lidského pokolení země a poslat jej nazpět k Tvůrci všehomíra.

Ještě bylo třeba číst další listy, třetí díl oratoria. Händel spěšně sáhl po peru, značil noty, kolem mlčela noc, němě leželo temno nad velkým městem, ale v něm se rozlilo světlo, neslyšně duněl pokoj hudbou vesmíru. Händel seděl u psacího stolu a psal a psal, nikdo se k němu neodvážil v těch třech týdnech, ani pokoj neopustil. Když mu přinesli jídlo; ulamoval levicí pár drobtů, pravice psala dál, nebyl schopen se zastavit. Když hosté pozvali Händela na královský zámek, všechny musel sluha odmítnout. Georg Friedrich Händel neznal v oněch týdnech času a hodin, byl ponořen v hudbu, která měří čas jen rytmem a taktem, a zajat v sobě chodil po pokojí, zpíval, přehrával na cembalo a psal a psal, až ho prsty pálily, nikdy v životě tak nežil, netrpěl tak hudbou!

Konečně, bezmála po třech týdnech - ještě dnes je to a navždy zůstane neuvěřitelné - 14. září bylo dílo dokončeno. Slovo se stalo tónem, vzkvétalo věčně nevadnoucí, co bylo jen suchou šelestivou řečí. Vznícená duše dokázala záraz vůle, jako kdysi ochromené tělo záraz vzkříšení. Vše bylo napsáno, stvořeno, zformováno, rozvinuto v melodii a vzlet - jen jedno slovo chybělo, poslední slovo díla: „Amen.“ Amen, dvě rychlé slabiky, těch se Händel chytil, aby z nich zbudoval stupnici tónů až k nebesům. Toto jedno, závěrečné slovo, to nepustilo jej a on nepustil je, až se stalo dómem, stoupajícím a

zase klesajícím a zase stoupajícím až konečně bylo uchváčeno burácením varhan. A to se už k mohutnému zpěvu přidružili sami andělé: Amen, amen, amen!

Pero mu vypadlo z ruky, nevěděl, kde je, neviděl, neslyšel, cítil jen únavu, nesmírnou únavu. Vymizela z něho síla, na smrt unavené tělo bylo znovu jako smyslů zbaveno. Padl na postel a usnul jako mrtvý. Sluha nemohl mistra vzbudit, a do jeho spánku nedolehlo žádné slovo. Händel ležel stále nehybně jako hrdina na bojišti, po dosaženém vítězství, tak tu ležel sražen únavou po úžasném činu. Křístof Schmidt a sluha nevěděli o činu vítězství, polekali se, báli se, zda ho neranila opět mrtvice, a když se Händel nechtěl probudit - již sedmnáct hodin ležel strnule - běžel Schmidt zase pro lékaře jako před lety. Ten, když to slyšel, vzal chirurgické nástroje, aby mohl provést puštění žíly, a ponik, zapřažený v kočáru uháněl s oběma do Brook Street. V tom se už objevil sluha, mával jim v ústretu a volal na ně přes ulici: „Už vstal! A teď j' za šest; zhlhl rázem polovinu šunky, musel jsem mu malít čtyři pinty piva, a stále má málo.“ A skutečně Händel seděl u přeplněné tabule jako bohatýr, a tak jako za jednu noc a jeden den dospal tři týdny spánku, tak nyní jedl a pil s veškerou chutí a silou svého obrovitého těla, jako by chtěl naráz získat nazpět energii, kterou po tři týdny ze sebe vydával svému dílu.

Dr. Jenkins přímo ušasnul: „Vždyť hýříte zdravím, Mistře!“ Händel usedl k cembalu a ruce přejížděly po klávesách. Předříkával, v polozpěvu recitoval: „Slyšte, zjevím vám tajemství“ - slova z „Mesiáše“. A když dozpíval až k „Amen, amen, amen,“ polekal se díla milosti, obrátil se k lékaři a tiše řekl: „Myslím, že byl ve mně Bůh!“

Několik měsíců po tom Händel navštívil irský Dublín. Když se zástupci města dověděli o jeho novém oratoriu „Mesiáš“, prosili jej, aby oratorium bylo provedeno v jejich městě. Händel slíbil. Miloval toto město, a když mu řekli, komu má připadnout výnos, odpověděl: „Nemocným a uvězněným v žaláři. Nikdy nechci žádné peníze za toto dílo, jsem dlužníkem jinému, neboť já sám jsem byl nemocen a uzdravil jsem se, byl jsem vězněn a ono mě osvobodilo.“

Na den 7. dubna 1742 byla stanovena první zkouška, která nad očekávání skončila dobře.

Šest dní po tom, 13. dubna večer, nakupil se dav před dveřmi. Dámy bez krinolin, kavalíři bez dýk, aby se jich více vměstnalo do sálu. Sedm set lidí - počet nevidaný - se tísnilo, aby si vyslechli „Mesiáše“. Händel stál u varhan, chtěl bdít nad svým dílem a vést je, ale ono se od něho odpoutalo a srdcí se zmocnil úžas. Händel byl unesen vlastním proudem, a když na konec zaznělo „Amen“, tu se mu otevřely rty, a zpíval se sborem jako nikdy v životě. Když pak naplnil prostor jasot posluchačů, odplížil se stranou: „Děkuji milosti, která mně dopřála stvořit toto dílo.“

Po všechna další léta Händel opět kypěl životem. Nic ho nemohlo pokofit, nic zdrtit, ani věřitelé, kteří jej štváli upomínkami. Händel kráčel šedesátiletý svou cestou podél milníku svých děl přes všechny nekonečné obtíže. Stáří mu nakonec sice vyhlodalo jeho sílu, zchromly mu ruce, dna mu zmrzčila nohy, ale s neúnavnou duševní vytrvalostí tvořil dále. Nakonec mu selhal zrak a oslepl. Avšak i se zatemněným zrakem, jako Beethoven a náš Smetana se zatemněným sluchem, tvořil neustále dál, neúnavný, nepřemožitelný, před Bohem však tím pokornější, čím velkolepější byla jeho vítězství na zemi. Nejvíce však miloval svého „Mesiáše“. Miloval toto dílo z vděčnosti, protože ho zachránilo před vlastní propastí, protože se v něm sám vykoupil. Rok co rok je provozoval v Londýně, odevzdáváje po každé plný výnos - 5 set liber - ve prospěch nemocných a vykupoval ty, kteří ještě leželi v okovech. A tímto dílem, kterým vystoupil z podsvětí, chtěl se také rozloučit.

Dne 6. dubna 1795, ač již těžce nemocen, dal se

čtyřiasedmdesátiletý Händel ještě jednou dovést do Covent Gardens na podium, aby stanul, stále ještě obrovský ale osleplý uprostřed svých věrných hudebníků a zpěváků, i když jeho vyhaslé oči nemohly vidět. Když se pak velikým, opojným rozletem k němu hrnuly vlny tónů, tu se rozsvítila jeho znavená tvář a zjasněla. Zvedal paže v taktu, zpíval spolu se sborem tak vážně a zbožně, modlil se se všemi za vykoupení své a všech. Když ostře nasadily pozouny, trhl sebou a hleděl svými nehybnými očima vzhůru, jako by byl připraven předstoupit k „Poslednímu soudu“. Věděl, že své dílo vykonal dobře, a že může - utrpením očistěný stanout před Bohem se vztyčenou hlavou.

Dojati přátelé odvedli slepce domů. I on cítil, že to bylo rozloučení. Na lůžku pohyboval ještě slabě rty. Mumlal, že by chtěl zemřít na Velký pátek. Lékaři zaslí, nerozuměli mu, neboť nevěděli, že tento Velký pátek je 13. dubna, v den, kdy jej těžká ruka srazila k zemi, v den, kdy po prvé zazněl ve světě jeho „Mesiáš“. V den, kdy vstal z mrtvých, chtěl zemřít, aby měl jistotu vzkříšení k věčnému životu. A skutečně, jako nad životem, měla tato jediná vůle ještě také moc nad smrtí. Dne 13. dubna téhož roku - 1795 - jej opustily síly. Neviděl, nic neslyšel, bez hnutí leželo jeho mohutné tělo v poduškách. Zvolna odpoutávala se jeho nesmrtelná duše od znaveného těla, aby se povznesla v prostor bez tíže, do sféry věčnosti.

A nazítří - velikonoční zvony se ještě neprobudily - zemřelo posléze to, co bylo na Georgu Friedrichovi Händelovi smrtelné...

vybavit československý exil po roce 1948 kulturní organizací, povznesenou nad politické rozdíly a osobní sváry a vyjadřující jednotící prvky národů, jejichž kultura a vzdělanost se po staletí boje o samostatnost vždy projevily zbraněmi nejsilnějšími.

Doktor práv Masarykovy university v Brně, vrchní prokurátor československých vojenských jednotek za druhé světové války, vědecký pracovník v právně - lékařském knihovnictví ve Spojených státech, neúnavný účastník všech krajanských akcí, směřujících k posílení vnitřní jednoty Čechů a Slováků a vnější uznání jejich tradic a aspirací, obětavý redaktor Zpráv SVU, Jaroslav Němec může v den svého životního jubilea s hrdostí měřit zásluhy, které vyzývají mladší generace k obdivu a napodobení.

VYZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM

23. března 1985

- DR. JAROSLAVA NĚMCE

Československá společnost pro vědy a umění (SVU) slaví dnes s vděčností a uznáním 75. narozeniny svého prvního generálního tajemníka, pozdějšího předsedy a čestného člena, Dr. Jaroslava Němce.

Od samého počátku rozpravo založení Společnosti nacházíme Dr. Němce v popředí veškerého dění, vedoucího v roce 1958 k ustavení Přípravného výboru, v němž zaujal klíčové postavení.

S odstupem téměř tří desetiletí nutno pravdivě vyznat, že bez Dr. Němce, jeho představitosti, pracovitosti a skromnosti, bychom dnes SVU neměli. Jeho osobnost se prosadila v samém poznání potřeby

(Tisková služba SVU)

Moskva. — Sovětská vláda zahájila v poslední době znovu „ofensivu míru“, aby u příležitosti ženevských jednání s USA o omezení nukleárních zbraní oddělila Spojené státy od jejich spojenců. Už vypustila mnohé mírové kachny, aby vzbudila dojem, že opravdu usiluje o dosažení světového míru. Tak Kreml vyslovil ochotu, dovolit mezinárodní inspekci svých některých nukleárních centrál. Sovětský ministr zahraničí Gromyko navštívil Španělsko a Itálii, všude ujišťoval o přání Sovětského svazu, dospět k spravedlivé smlouvě o nukleárních zbraních, snažil se dokázat, že prý umístění US dálkových zbraní v západní Evropě není nutné, a stěžoval si na nový Reaganův projekt „Star Wars“ pro obranu vesmíru, který prý porušuje rovnováhu sil. Dokonce navštívil i papeže Jana Pavla II., kterého ujišťoval o nejlepší vůli Sovětského svazu dosáhnout míru ve světě, ale o změně postoje SSSR a jeho satelitů v otázce lidských práv a odstranění křiklavě nespravedlivé diskriminace kvůli nebojácnému úsilí o náboženskou svobodu odmítl s papežem prostě mluvit. Stejná témata o „míru“ rozvinul ve Spojených státech člen sovětského politbyra Vladimír Ščebický, který v čele skupiny sovětských parlamentářů nedávno navštívil Washington. Všude se Sovětský svaz snaží vzbudit dojem své velké umírněnosti vůči Spojeným státům. Tím patrně

chce vyvolat v západní Evropě nová protinukleární hnutí a zároveň přivést spojence Spojených států uvnitř NATO k tomu, aby činili nátlak na Reagana k větší „ohlednosti“ v Ženevě. Západní spojenci však vůbec nic nenamítají proti studijnímu a pokusnému stadiu projektu „Star Wars“, jak to má v úmyslu prezident Reagan. Zároveň si jsou vědomi toho, že mírová propaganda Moskvy vůbec neodpovídá sovětským skutkům a záměrům, protože Sověti stále horečně budují svou vojenskou sílu. V poslední době se jejich arsenál zvětšil o dva nové typy mezikontinentálních střel, o dva nové druhy stíhaček, o tři nové druhy atomických ponorek s dálkovými střelami, o tanky nového druhu a o značné množství různých lodí a letadel. Proto političtí analytisté spíše myslí, že tentokrát Sověti svou „mírovou ofensivou“ dosáhnou pravého opaku toho, než čeho by chtěli dosáhnout: rozdělit západní spojence. Západ bude nyní po všech trpkých zkušenostech proti nim jednotnější než byl dosud.

President Reagan také hned využil této „dobré atmosféry“ a už v pondělí 25. března vyzval západní spojence z NATO, aby se připojili k americkému studiu a výzkumu o možnostech protinukleární obrany ve vesmíru.

LETEM

SVĚTEM

To je sice velmi dobrý „diplomatický tah“, ale připojí-li se vědci západních zemí k tomuto projektu, zvyšuje to pravděpodobnost většího nebezpečí protisovětské průmyslové špionáže v tomto důležitém oboru US sebeobranu.

● ● ●
Mexiko. — President Miguel de la Madrid musí po uplynutí dvou let svého vladaření čelit velké nespokojenosti širokých lidových vrstev se svou vládou. V úsilí, zachránit mexickou ekonomii před katastrofou, musil zavést program přísného šetření, který je velmi nepopulární a nejvíce postihuje chudé lidové vrstvy. Oposice proti vládě „Institucionální revoluční strany“ vzrůstá. Tato strana však drží vládní otěže velmi pevně ve svých rukou a v případě voleb má vždycky zajištěno vítězství, protože podobně jako u komunistů sama určuje volební výsledky. V parlamentě obsazuje 299 z 300 míst. Jsou však obavy, že proti její vládě by mohlo dojít ke krvavým lidovým bouřím, i když prozatím mexická armáda stojí stále ještě pevně za vládou země. Vztahy Mexika ke Spojeným státům se v posledních měsících silně zhoršily; US vláda vytýkala mexické vládě její liknavost v boji proti pašování omamných drog do Spojených států, a jeden americký policejní úředník, vedoucí US boje proti omamným drogám, byl v Mexiku unesen a zavražděn. Mexická vláda, ve snaze zlepšit vztahy se Spojenými státy, dala zatknout osm policistů, podezřelých z účasti na této vraždě. Tři policisté pak byli z této vraždy obžalováni a z ostatních pět jeden zemřel při vyšetřování; nemohl totiž snést vyšetřovací metody, užívané mexickou policií, jejímž členem byl sám.

● ● ●
Lusaka. — Dlouhotrvající sucho a hlad nepostihly v Africe pouze Habeš, Sudán a Niger; také v Zambii lidé trpí hladem kvůli nedostatku dešťových srážek, jak ukazuje následující dopis, poslaný z jedné tamní misie: „Náš Otec Duffy, misionář řádu O.M.I., našel devítiletého chlapce ležet při cestě nedaleko misie; byl tam asi ponechán, protože byl považován za prakticky mrtvého. Břicho měl naběhlé z podvýživy a kvůli malárii trpěl vysokou horečkou. Byl ihned převezen na naši lékařskou kliniku, kde se nyní uzdravuje. Kdyby byl býval

nalezen jen o málo později, asi by už nebyl na živu. Podle odhadů se čeká, že v západní Zambii zahyne letos hladem, podvýživou a nemocemi způsobenými podvýživou, asi 150 tisíc dětí, neposkytne-li se jim rychlá pomoc. Dlouho trvající sucho zde totiž zničilo úrodu a vodní nádrže tu vyschly. Misionáři Otce Duffyho potřebují finanční výpomoc, aby bylo možno obstarat potraviny, léky, pitnou vodu a přístřeší, a tak se zabránilo smrti dalších nevinných dětí. Příští dva měsíce budou kritické pro záchranu života těchto dětí, ohrožených silnou podvýživou. Naše misijní skupina podniká pro jejich záchranu co může. Pomozte nám nalézt dobrodince, kteří by svým příspěvkem 10, 15 či 20 dolarů pomohli zachránit životy těchto dětí, naděje budoucího světa. Potřebujeme rychlou pomoc; každým týdnem umírá v západní Zambii na 3 tisíce dětí.“

● ● ●
Bagdád. — Iránsko-irácký válečný konflikt se vystupňoval. Dne 17. března Irák prohlásil, že považuje vzdušný prostor nad Iránem za válečnou zónu, a že tedy není dovoleno cizím letadlům, ani civilním, nad iráckým územím létat; jinak prý mohou být sestřelena a Irák nemůže zaručit jejich bezpečnost. Toto rozhodnutí mělo vejít v platnost 19. března. Proto dne 18. března asi 1.500 cizinců spěšně opustilo Teherán letadly, které tam poslaly pro ně některé západní i jiné země. Irácké bombardéry napadly v minulém týdnu desítky iráckých měst; podle prohlášení cizinců, kteří opustili irácké hlavní město, v době jednoho týdne toto město zažilo asi 60 iráckých náletů. Irán prohlásil, že bude-li Irák nadále letecky napadat civilní objekty a obyvatele Iránu, Bagdád bude proměněn v rozvaliny pomocí iráckých dálkových střel. Ve dnech 18.-20. března se vedly lité boje o strategickou močálou krajinu Huwaizah na iráckém území, severně od města Basra, při iráckých hranicích, kam irácká armáda pronikla ve své poslední ofensivě. Iráku se podařilo tuto ofensivu rozdrtit; přitom byly zabity desetitisíce iráckých vojáků a dobrovolníků, kteří tam byli posláni bez náležitého vytrénování a chatrné vyzbrojení. V Iránu se pak za tyto „mučedníky“ konaly celonárodní trzny a Khomeini jim slíbil „přímou cestu do

nebe“ k Allahovi. Už 17. března egyptský prezident Mubarak a jordánský král Hussein přiletěli narychlo do Bagdádu, aby jednali s tamní vládou o válečných potřebách Iráku. Od 19. března se cizí letadla vyhýbají jak Iránu, tak i Iráku. Dne 21. března Irák oznámil, že bylo bombardováno letadly dalších 10 iráckých měst, a že při útocích na irácké posice na jižní frontě bylo zabito dalších 426 iráckých vojáků. Zprávy o počtu padlých a o vítězství, která si obě strany přisuzují, není možno si nezávisle ověřit, protože novinářům není dovolen přístup na místa bojů. Irák však dovolil novinářům přístup do některých částí močálu Huwaizah, kde se vedly boje za této irácké ofensivy, protože se chtěl světu pochlubit gigantickou regulací pohraniční řeky z jejíhož starého koryta vznikly právě pro iráckou armádu velmi záhudné močály a bažiny, v nichž se utápějí lidé i tanky.

● ● ●
Bejrút. — Vzpouza křesťanských pro-izraelských milic Samira Geagea proti libanonské vládě presidenta Gemayela pokračuje: 18. a 19. března se vedly boje mezi oběma stranami na území města Sidónu. Izrael prohlásil, že prý s touto vzpourou nemá nic společného, protože se nechce míchat do libanonské politiky. Někteří Libanonci však nevěří tomuto ujištění. Libanonský ministerský předseda Rashid Karami varoval 18. března, že toto vzbuření by mohlo způsobit odstoupení presidenta Amina Gamayela a přivodit konec jednotného Libanonu. Dne 21. března stovky izraelských vojáků prováděly s pomocí tanků odvetná opatření proti šíjitským teroristům ve třech šíjitských vesnicích na území, které předtím Izrael vyklidil. Přitom bylo postřeleno 21 mladíků podezřelých ze vztahů s teroristy, a vyhozeno do povětří několik domů. Tyto akce někdy připomínají naše Lidice (podobně jako ty v Afghánistánu, které tam zase dělá sovětská armáda, jakmile má jen sebemenší podezření, že vesničané podporují partyzány). V týž den izraelské vojáci také zastřelili dva libanonské dopisovatele americké TV stanice CBS, kteří se pokoušeli ofotografovat spoušť, způsobenou izraelskou armádou při těchto odvetných opatřeních a interviewovali místní obyvatelstvo. Těžko říct, zda byli náhodnou obětí v této bitvě, či zde byli zastřeleni s jasným cílem izraelského vojenského vedení zničit dokumentární záběry toho hrozného zpusťování.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Důvěřoval president Dr. Eduard Beneš Stalinovi?

Od samého začátku svého pobytu v exilu pozorují u mnohých našich jinak rozumných lidí, že obviňují skoro ze všeho, co nás po 2. světové válce potkalo, presidenta Dr. Beneše, a hlavně mu předhazují, že důvěřoval Stalinovi. Toto obvinění je různého stupně - od poznámek, že se dopustil svého největšího omylu, že přespřilsi důvěřoval Stalinovi a Gottwaldovi - až po nadávky: Beneš byl darebák, zrádce atd. Jako důstojník Čs. armády jsem neměl volební právo. Přisahal jsem věrnost Republice a poslušnost nejvyššímu svému veliteli prezidentovi — (ještě T.G. Masarykovi). Tedy můj nejvyšší velitel pres. Beneš byl darebák a zrádce? Neditve se, že jsem všechny tyto poznámky v exilu nelibě snášel. Urážely a cítil jsem, že se mu krivdí, a že konec-konců vrhají i nepěkné světlo na všechny nás - Čechy a Slováky. Dával jsem si často otázku: pro Boha, co jsme to za lidi a za národ, který takto špíní a kydá hnůj i na svého voleného presidenta, na člověka, který celý svůj život věnoval svému národu a své vlasti. Což nebyl jeden z té trojice, která má nespornou zásluhu na tom, že jsme po první válce dosáhli konečně toho, oč naši předkové po více než tisíce let marně usilovali? Mít svůj stát a samostatnost! Dodnes tento stát existuje a národ žije ve svých starých, historických hranicích ikdyž pod nedobrovolným panstvím Sovětů. Až se stvůra sovětského komunistického imperialismu jednoho dne rozpadne - (což nebude už tak dlouho trvat jako trvala jeho rozpínavost) - Československo bude opět samostatným a svobodným státem Čechů a Slováků, bez odstředivé síly německví.

Nějak rychle zapomínáme co nám hrozilo v případě vítězství nacistů. Totální likvidace Čech, které vrází hluboký klín do německého „životního prostoru“, a částečné vystěhování českého a slovenského obyvatelstva z Moravy i ze Slovenska někam na Sibiř. Zapomínáme na Mnichov, kde se rozhodovalo o nás bez nás. Mnozí tvrdí, že jsme měli bojovat i po zradě našich spojenců Francie, Anglie i Sovětů. Byla by to bývala sebevražda s tehdy nepřátelským Polskem a Maďarskem v zádech spojená s nepředstavitel-

ným vyvražďováním českého i slovenského obyvatelstva, s totálním ničením českých měst - včetně Prahy - (Goering přece vyhrožoval, že pošle 800 letadel na zničení Prahy, vzpomínáte si?) Co měl v této situaci Dr. Beneš dělat? Čekat na Hitlera, který jej nenáviděl ze všech lidí na světě nejvíce? Volil, jako svobodně volený president, že bude pokračovat v boji na půdě Anglie. Nebyl to lehký úkol, vést boj a sestavovat exilovou vládu při různorodých tendencích našich tehdejších exilových reprezentantů. Jeho vládu nakonec uznávala Amerika, Anglie i Sovětský svaz.

Jen si představte a srovnávejte, co by to byl dnes za úkol sestavit Československou exilovou vládu, která by nás všechny exulanty reprezentovala a uspokojovala! Vyčítat Benešovi, že bylo nespravedlivé, když po válce byli kolaboranti s Němci voláni k zodpovědnosti? Není to matení smyslů? Jak tedy ten Beneš vlastně zradil? Tím, že důvěřoval Stalinovi, a že se nechal oklamat a podvést? Kde jsou zde nějaké jasné důkazy, že mu skutečně důvěřoval? Ostatně..., koho Stalin nepodvedl a neoklamal? Západní spojence i ruský národ, a Sověti to dělají drze dodnes a budou klamat a podvádět Západ i své satelity nadále. Dá se to kvalifikovat jako zrada, když Beneš viděl, že se nemůže spoléhat ani na presidenta D.L. Roosevelta, který souhlasil se vším, co Stalin chtěl, bez nejmenšího odporu, v přítomnosti svých rádců, vyloučeného komunisty Algera Hisse a Sověty placeného agenta Deana Achesona? Nemohl se spoléhat ani na Trumana a na Churchilla, ani na jeho nástupce krajně liberálního labouristu Attleeho, když se snažil se Stalinem uzavřít smlouvy a dohody jen aby zahrnil aspoň nějakou svobodu a svobodnější život pro lid Československa. S kým měl jednat než s mužem, v jehož ruce nejednou ležel osud Československa? Nebyl pozván ani na Jaltu, ani do Teheránu, ani do Potsdamu, kde se jednalo podobně jako v Mnichově - o nás sice, ale bez nás.

O tom, že si byl Dr. Beneš plně vědom celé kritické situace, přesvědčilo mne několik prožitých událostí; tak například tato z května 1944 z hotelu National v Moskvě, kde bydlela a kde se stravovala většina našich delegátů mimo moskevských. V jídelně seděl Prokop Drtina - (spisovatelem jménem Pavel Svátý) s hlavou skloněnou a ponořenou do dlaní. Nedalo mi to. Sedl jsem si k němu a ptal jsem se jej, jestli

mu je špatně. Odpověděl mi přímo slovy: „Dali nám nůž na krk. Gottwald přišel s hotovým programem příští čs. vlády a řekl: Podepsat, anebo se můžete vrátit do Londýna. My novou vládu Československa sestavíme i bez Vás, jako to udělali Poláci.“ Na můj dotaz, zda je to možné, mi prof. Drtina odpověděl: „Ano, je to možné, mohou to udělat.“ „Co budete dělat dále?“ ptal jsem se jej. Odpověděl: „Máme dvě možnosti: podepsat, anebo hodit flintu do žita a vrátit se do Anglie, tj. do nového exilu. Doufáme, však, že po této válce musí být přece sjednán a uzavřen nějaký mír, v důsledku kterého by se museli Sověti stáhnout za své původní hranice.“ Nepochybuji ani v nejmenším, že Drtina tím také tlumočil názor presidenta Dr. Beneše.

Po volbách v roce 1946, když jsem pod tlakem politické krize na Slovensku (trvala 6 neděl) - na naléhání Dr. Lettricha přijal nejnenáviděnější funkci poverenika vnitra na Slovensku, chodil jsem téměř každých šest neděl referovat prezidentovi o bezpečnostní situaci na Slovensku. Naposledy se tak stalo v polovině ledna 1948, kdy jsem mu přečetl svůj pečlivě připravovaný referát o přípravách komunistů na násilné převzetí moci ve státě ještě před předpokládanými volbami v květnu. President mlčel a přemýšlel. Nezbylo mi než vstát a odebrat se ke dvěřím. Nedalo mi to však, přímo jsem se presidenta zeptal: „Co budeme dělat, pane presidente?“ Podíval se na mne, chvíli mne měřil svým zkoumavým zrakem a pak řekl mi doslovně: „Budeme se bránit, generále, připravte se na to!“ Ptal jsem se jej tedy ihned, mohl-li toto jeho rozhodnutí sdělit některým povolaným osobám, jako Dr. J. Lettrichovi, předsedovi Slov. národní rady, Dr. Hřebíkovvi, předsedovi branného výboru a starostovi Sokola, gen. Pikovi a gen. Hasalovi. President souhlasil. Naposledy jsem se jej pak ještě tázal, zda mu bude možné takový rozkaz armádě dát s ohledem na situaci, že každý jeho krok a čin jsou pravděpodobně úzkostlivě sledovány tajnou policií. Řekl mi, že s tím je počítáno.

Není snad nutné, abych uváděl podrobně další události,

spojené s resignací demokratických ministrů 20. února 1948: výzvu Gottwalda na založení akčních výborů, náhlý příjezd V.A. Zorina do Prahy, obsazení místností a tiskáren, Strany národně socialistické, Slovenské demokratické a Strany lidové, komunistickou policií ministerstva vnitra. Pod tlakem těchto událostí a hrozby přímého zákroku Sovětů, president přijal demisi nekomunistických ministrů. Gottwaldovi se podařilo udržet ve vládě nutnou většinu a pomocí t.zv. Národní fronty provést únorový komunistický puč. Už před volbami v roce 1946, kdy skutečnou vládou Československa ještě nebyla ani řádně volená vláda, fungovala jen t.zv. vláda Košická s dosud nevoleným prezidentem. Ano, již v této době neomezeně vládla Národní fronta, v níž politické strany doplňovaly „jednotné masové organizace“ - jako Revoluční odborové hnutí, svazy mládeže, svazy rolníků a odbojářů. Zvláště URO (pozdější ROH) se stalo prodlouženým ramenem KSČ pod vedením kameníka Antonína Zápotockého. Na potvrzení mého výroku o neomezené vládě Národní fronty uvádím: při jednom zasedání vlády (t.zv. Košické) měl Jan Masaryk již dost výroku: Národní fronta se usnesla - (což znamenalo, žádné dotazy, žádná debata, prostě usnesení přijmout a hotovo) - tak povstal, obrátil se na gen. Hasala (ministra dopravy) a na mne (stát. tajemníka MNO) - nepolitické členy vlády, a řekl nám nahlas přede všemi:

„Generálové, pojd'te se vyčurat, jsme zde zbyteční.“

O poměru amerických presidentů Roosevelta a Trumana ke Stalinovi svědčí projev člena amerického kongresu B. Carroll Reece z Tennessee v domě reprezentantů dne 19. března 1951 (Congress Record pp A 1564 to A-1568):

„We could have easily gotten to Berlin first. But our troops were first halted at the Elbe. They were then withdrawn from that river in a wide circle - far enough westward to make Stalin a present of great ZEISS optical and precision instrument works at Jena, the most important V-1 and V-2 rocket laboratory and production plant in NORDHAUSEN, and vital underground jet plant in KAHLA. Everywhere we surrendered to the Soviets intact thousands of German planes, including great masses of jet fighters ready for assembly, as well as research centers, rocket development, scientific personel, and other military treasures.“

Nám se jen vtírá nezodpovědná otázka: Proč se tak stalo? Proč to oba američtí presidenti dovolili? Jak se to mohlo stát, že Stalinovy plány s výhodou a střední Evropou neprohlédli? Neditvme se příliš! Vždyť téměř o dvacet let později neprohlédli US politici ani záměry Moskvy s Castrem na Kubě! Kdyby je bývali prohlédli, nemusela mít dnes Amerika starosti v Nikaragui, ani v Salvadoru, ani ty, které bude musit řešit, nezastaví-li rozpínavost komunistů nyní, na svém tředoamerickém zápraží.

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY cez Viedeň

Výhodné pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎ 436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 795-4990

Pravidelné české bohoslužby

jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. • 2414, S. 61st. Ave.

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

Poslední 44. kolo: Sparta Praha - Dukla Jihlava 4:1, Zetor Brno - VSŽ Košice 2:2, Motor České Budějovice - TJ Gottwaldov (Zlín) 2:2, TJ Vítkovice - Tesla Pardubice 7:5, Škoda Plzeň - CHZ Litvínov 3:9, Dukla Trenčín - Slovan Bratislava 2:3.

Konečná tabulka:

1. JIHLAVA	247:119 7
2. KOŠICE	212:149 55
3. GOTTWALDOV (Zlín)	128:103 52
4. PARDUBICE	159:154 49
5. Č.BUDĚJOVICE	130:141 47
6. SPARTA	146:153 42
7. LITVÍNŮV	193:195 40
8. TRENČÍN	141:157 40
9. BRNO	114:151 34
10. BRATISLAVA	115:185 33
11. PLZEŇ	136:160 33
12. VÍTKOVICE	135:189 33

Nejlepší střelci: 38 gólů - Růžička z Litvínova obhájil krále střelců z loňského ročníku, 37 - Válek (Jihlava), 36 - Ihnačák (Košice), 32 - Rosol (Jihlava), 30 - Čech (Pardubice), 29 - Vodila, 28 - V. Lukáč, Liba (všichni Košice), Lála (Č. Budějovice), 27 - VLK (Vítkovice).

Mistrovský titul získali již po jedenácté vojáci z Dukly Jihlava, kteří tak vyrovnali historický rekord dvojice oddílů

LTC Praha a RH Brno. V kvalifikaci o udržení se v I. lize nebo o sestoupení do I. národní ligy budou bojovat hokejisté TJ Vítkovice spolu s vítězi I. národních skupin Poldi Kladno a PS Poprad.

I. Národní liga hokeje v Československu

Konečné 44. kolo a konečnou tabulku Českomoravské skupiny jsem uvedl v předešlém čísle H.N.

Slovenská skupina:

44. kolo: Dubnica - Poprad 3:2, Martin - Liptovský Mikuláš 6:5, Ekonom Bratislava - VTJ Michalovce 6:2, Skalica - Prešov 7:3, VTJ Topoľčany - Banská Bystrica 2:2, Zvolen - Nitra 5:4.

Konečná tabulka:

1. POPRAD	205:132 61
2. DUBNICA	165:115 58
3. MARTIN	172:142 54
4. MICHALOVCE	197:152 51
5. SKALICA	158:138 50
6. TOPOĽČANY	196:165 49
7. ZVOLEN	190:178 42
8. NITRA	140:153 41
9. L.MIKULÁŠ	154:180 41
10. B.BYSTRICA	150:193 31
11. PREŠOV	128:200 28
12. EKONOM	159:246 22

HOKEJ VE SVĚTĚ

Mistrovství světa

skupiny C ve Francii

1.kolo: Francie - Španělsko 12:1, Jugoslávie - Čína 7:3, Rumunsko - Bulharsko 3:0, Dánsko - Severní Korea 3:1.
2.kolo: Francie - Čína 4:4, Jugoslávie - Rumunsko 5:2, Dánsko - Španělsko 1:0, Bulharsko - Sev. Korea 8:1.
3.kolo: Francie - Sev. Korea 12:0, Jugoslávie - Dánsko 4:3, Rumunsko - Španělsko 8:2, Čína - Bulharsko 10:4.
4.kolo: Francie - Jugoslávie 2:1, Čína - Dánsko 6:1, Rumunsko - Sev. Korea 18:5, Bulharsko - Španělsko 9:3.
5.kolo: Francie - Dánsko 6:2, Jugoslávie - Bulharsko 4:0, Čína - Rumunsko 6:4, Sev. Korea - Španělsko 8:1.

Tabulka po 5. kole:

1. FRANCIE	36:8 9
2. JUGOSLÁVIE	21:10 8
3. ČÍNA	29:20 7
4. RUMUNSKO	35:18 6
5. BULHARSKO	21:21 4
6. DÁNSKO	10:17 4
7. ŠPANĚLSKO	7:28 0
8. SEV.KOREA	8:49 0

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

18.kolo: Slovan Bratislava - Bohemians Praha 0:1, Slavia Praha - Inter Bratislava 1:0, Baník Ostrava - Sigma Olomouc 0:0, Sparta Praha - Lokomotiva Košice 3:0, RH Cheb - Dukla Praha 2:0, Tatran Prešov - TJ Vítkovice 1:0, Dukla Banská Bystrica - ZVL Žilina 1:2, Spartak Trnava - Petržalka Bratislava 2:0.

Tabulka po 18. kole:

1. BOHEMIANS	40:13 30
2. SLAVIA	38:15 25
3. OSTRAVA	23:10 25
4. SPARTA	39:18 24

5. OLMOUC	31:23 21
6. DUKLA	35:24 20
7. CHEB	24:19 19
8. VÍTKOVICE	20:29 16
9. B.BYSTRICA	21:34 16
10. TRNAVA	17:24 15
11. PREŠOV	17:26 14
12. ŽILINA	20:30 14
13. PETRŽALKÁ	17:32 13
14. INTER	14:21 12
15. KOŠICE	16:28 12
16. SLOVAN	15:41 12

Nejlepší střelci: 14 gólů - Knoflíček (Slavia), 13 - Janečka (Bohemians), 11 - Šourek (Vítkovice), 10 - Griga (Sparta), 9 - Příložný (Olomouc), 8 - J.Němec (Slavia), Mičinec (Bohemians), Korejčik (Dukla), 7 - Lička (Ostrava), Lauda (Olomouc), Berger (Sparta).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina:

17.kolo: Zbrojovka Brno - Mladá Boleslav 2:1, České Budějovice - Chomutov 1:0, Hradec šrálové - SU Teplice 0:1, Ústí nad Labem - Škoda Plzeň 1:3, VP Frýdek-Místek - Xaverov Praha 1:2, Poruba - VTJ Tábor 1:0, Trinec - Gottwaldov (Zlín) 0:1, Jablonec - Česká Lípa 3:1.

Tabulka po 17. kole:

1. BRNO	31:9 30
2. Č.BUDĚJOVICE	27:11 26
3. TEPLICE	30:14 25
4. PLZEŇ	28:22 18
5. HRADEC KR.	29:19 17
6. XAVEROV	26:25 17
7. VTJ TÁBOR	21:22 17
8. TRINEC	21:16 16
9. ML. BOLESLAV	18:18 16
10. CHOMUTOV	13:18 16

11. GOTTWALDOV (Zlín)	18:26 16
12. FRÝDEK-MÍSTEK	16:26 15
13. JABLONEC	24:32 12
14. Č.LÍPA	19:27 12
15. PORUBA	11:26 10
16. ÚSTÍ n.L.	16:37 9

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS v Mexiku 1986

CONCACAF: Honduras - Salvador 0:0, Surinam - Salvador 1:3.

Konečná tabulka:

1. HONDURAS	4 5:3 6
2. SALVADOR	4 7:3 5
3. SURINAM	4 3:9 1

Vítěz skupiny Honduras postupuje do finálové kvalifikace za účasti tří mužstev.

Jižní Amerika:

2.skupina: Chile - Ekvádor 6:2.

1. CHILE	2 7:3 3
2. URUGUAY	1 2:1 2
3. EKVÁDOR	3 4:9 1

Asie:

1.skupina - B: Jordánsko - Katar 1:0, Irák - Libanon 6:0.

1. IRÁK	1 6:0 2
2. JORDÁNSKO	1 1:0 2
3. KATAR	1 0:1 0
4. LIBANON	1 0:6 0

3.skupina - A: Nepál - Malajsie 0:0.

1. JIŽNÍ KOREA	3 4:1 4
2. MALAJSIE	2 1:0 3
3. NEPÁL	3 0:4 0

3.skupina - B: Indonésie - Thajsko 1:0, Indonésie - Indie 2:1, Indonésie - Bangladěš 2:0.

1. INDONÉSIE	3 5:1 6
2. INDIE	1 2:1 0
3. THAJSKO	1 0:1 0
4. BANGLADĚŠ	1 0:2 0

4.skupina - B: Japonsko - Sev. Korea 1:0.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte český nebo anglicky: 852-2230

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
 - a Save-by-Mail plan,
 - easy-to-serve-you office facilities,
 - fast service,
 - free parking.
 Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Čtvrtfinále evropských pohárů - odvety

PMEZ: Sparta Praha - Juventus Turin 1:0. Branka: 78. min. Berger z penalty. O postupu Juventusu bylo rozhodnuto už v Turínu, kde Spart'ané prohráli 0:3. Už dlouho Sparta nepodařila tak dobrý výkon jako v odvetě. Měla převahu po celý zápas, dostávala se do brankových šancí, ale scházelo zakončení. Juventus hrál celých devadesát minut defenzivně a utrpěl první pohárovou prohru po dvou letech. Naposledy byl jednadvacetinasobný mistr Itálie poražen v r. 1983 v aténském finále PMEZ s Hamburkem. FC Liverpool - Austria Vídeň 4:1, první zápas 1:1. Panathinaikos Atény - IFK Göteborg 2:2, první zápas 1:0. Dněpr Dněpropetrovsk - Girondins Bordeaux 1:1 i po prodloužení, na penalty 3:5, první zápas 1:1. Do semifinále postoupil Juventus Turin, FC Liverpool, P. Atény a G. Bordeaux.

PVP - AS Řím - Bayern Mnichov 1:2, první zápas 0:2. Rapid Vídeň - Dynamo Drážďany 5:0 (Panenka, bývalý čs. reprezentant a hráč Bohemians skóroval z penalty v 70. min., ale první ve 4. min. neproměnil), první zápas 0:3. Fortuna Sittard - Everton Liverpool 0:2, první zápas 0:3. Dynamo Moskva - FC Larissa 1:0, první zápas 0:0. Do semifinále postoupil Bayern Mnichov, Rapid Vídeň, Everton a D. Moskva.

Pohár UEFA: 1. FC Köln - Inter Milán 1:3, první zápas 0:1. Real Madrid - Tottenham Hotspur 0:0, první zápas 1:0. Videoton Székesfehérvár - Manchester United 1:0 i po prodloužení na penalty 5:4, první zápas 0:1. Dynamo Minsk - Železničar Sarajevo 1:1, první zápas 0:2. Do semifinále postupují Köln, Real, Inter a Sarajevo.

Přátelský zápas: Hráči do 16 let: Rakousko - Československo 1:1.

Mistrovství Evropy v roce 1988

se bude konat v NSR, ale žádné utkání se nesmí hrát v Západním Berlíně. Tak to rozhodl výkonný výbor UEFA, což bylo rozhodnutí jednomyslné, jak oznámil její předseda Jacques Georges.

Pohár Artemia Franchiho bude novou soutěží, jak rozhodl výkonný výbor UEFA na věčnou památku tragicky zahynulého jejího bývalého předsedy a též Italské fotbalové federace. O tomto poháři budou bojovat vždy

reprezentační týmy mistrů Evropy a Jižní Ameriky. Premiéra Francie - Uruguay se bude hrát 21. srpna 1985 v Paříži, nebo v Marseille.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Poslední třetí kolo **Poháru Metro - Ligy: Sparta - Kickers 2:1.** Branky: Taylor a Tovar. Sparta po pěkném výkonu všech hráčů zaslouženě vyhrála, když oba góly vstřelila v první třetině a soupeř snížil až tři minuty před koncem zápasu. Manažer prvního týmu Lád'a Gajda byl spokojen s hrou Sparty v Poháru, kde Spart'ané skončili na 5. místě, které bylo dotováno peněžitou odměnou \$250 od Metro-Ligy.

O 1.-2. místo Eagles - Schwaben 2:1. O 3.-4. Wauconda - U.Serbs 5:2. O 5.-6. Sparta - Kickers 2:1. O 7.-8. Lightning - R.Wawel 2:1. O 9.-10. Wikings - Green-White 2:0. O 11.-12. Liths - Rams 5:4. O 13.-14. Trevian - Real FC 6:2. O 15.-16. Hakoah - Fortuna 3:1. O 17.-18. Slovaks - Lions 5:4 (rozhodly penalty). O 19.-20. Bullets - Aurora 6:4.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRAŇICÍ**Clevelandská odbočka sportovců hlásí:**

Předseda odbočky Jarda Chadim byl na dovolené v Indii, Ceylonu a Pakistanu a v brzké době nám bude o svých zážitcích vyprávět a ukáže nám film!

Milan Pašek lehce přeskočil 23. března svoji padesátku. Hrál s námi kopanou - nyní hraje výborně „golf“.

Bob Samec, který hrál za clevelandskou Bartůňkovu jedenáctku kopanou se podrobil srdeční operaci. Rádi českému kadeřníkovi a kamarádu přejeme rychlé zotavení.

Jan Rubeš - populární dědeček z filmu „Witness“, který zpíval a hrál golf i tenis na našich sjezdech, účinkoval v Clevelandu na Čs. plesu a též si zahrál tenis na krytých dvorcích s Karlem Lavičkou, s Alenou a Lád'ou Lepíkem. Místopředseda Svazu, býv. pražský boxer Pavel

Diecha z New Jersey byl také přítomen na Čs. plesu v Clevelandu, a též i známý volejbalista Standa Souček z New Yorku.

Sekretář odbočky Luboš Hromádka, řídí Staročeskou dechovku na Jarním festivalu ve dnech 13. a 14. dubna v České národní síni v Clevelandu, a Mirek Králík řídí podařenou veselohru našich „Včelek“ - >Vydářená veselka. Všichni jste srdečně zváni.

Vladimír Škutina ze Švýcarska, který účinkoval spolu s Járrou Kohoutem na našem velkém sportovním setkání ve Vídni, bude mít v neděli 28. dubna v clevelandské Karlínské síni zajímavé vyprávění.

zp

Sportovci oslavili 70. výročí Sparty - Chicago zábavou!

Čs. sportovci v zahraničí spolu s chicagskou Spartou oslavili v sobotu 23. března v American Legion Hall v Ciceru, 70. výročí činnosti Sparty Chicago. Četl jsem zajímavý článek od Sávy Rokniče - kde popisuje zájezd Pražské Sparty do USA.

Rád bych k tomuto významnému jubileu napsal:

„Máme Tě všichni, Sparto, rádi, my starší a i ti mladí, do dalších let mnoho zdaru! Zná Tě fotbalový svět, je Ti sedmdesát let. Vše nejlepší k narozeninám, k Tvému svátku - Sparto slavná, Sparto věčná, abys stále vítězila. To Ti přeji všichni Čs. sportovci v zahraničí a i z domů zdraví Spartu. Na cestě jsou pozdravy, které zpestří jubilejní zábavu a jistě budou přijati s nadšením i od Slavistů, Spart'anů, Klokánů a dalších.“

Právem věřím, že naši sportovci budou vždy mezi těmi, kteří nepřestanou v boji proti násilí. Náležíme mezi ty, kteří také věří a chtějí být tomuto vývoji nápomocni. Nezapomínejme na to! ZDAR oslavě! S přáním dobré pohody a radosti!

Ota Hemele se postaral o následující pozdrav:

„Sparta byla a je železná - věčná. Bez Slaviie by nebyla Sparta, bez Sparty by nebyla Slaviie!“ - K 70. jubileu Sparty Chicago hodně úspěchů v další činnosti, všem členům a fandům bez rozdílu bývalé příslušnosti. Chut' do další záslužné práce pro sport a naši věc přejí: Plánička, Bican, Říha, Pešek, Ženišek a Nejedlý.“

Díky Vám! Pozdrav obdrží předseda chicagské Sparty, Mirek Rys.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:**BÍLÝ SPORT**

Ve finále amerického tenisového halového mistrovství žen v Princetonu porazila československá reprezentantka Hana Mandlíková, Švédku Catarinu Lindqvistovou 6:3, 7:5. Nejdůležitější vítězství celé své letošní sezony však dosáhla Mandlíková v semifinále, kde zvítězila nad Martinou Navrátilovou, startující za Spojené státy, 7:6, 6:0. O Mandlíkové, která letos vyhrála 18 utkání a prohrála jen ve třech, její trenérka, Holanďanka Betty Stoveová prohlásila, že Hana nyní rozumí líp tenisu i sama sobě a že sportovně i osobně dozrává. Po nedávném vítězství nad jinou Američankou, Chris Evertovou-Lloydovou, v Oaklandu 6:2 a 6:4, řekla 23 letá Mandlíková novinářům, že je konečně spokojená s vyrovnaností a stálostí svých výkonů. Evertová-Lloydová dokonce poznamenala, že Mandlíková se může stát světovou jedničkou. Dodala však, že Hana by musela udržet svou výkonnost stále na současné výši a v tomto ohledu vyjádřila určitou skepsi. Mandlíková potom odpověděla na otázku novinářů, co pro ni znamenají velká vítězství jako proti Navrátilové nebo Evertové. Hana řekla, že všechny oběti, tvrdý trénink i únavné cestování se zdají v té chvíli stát zato. Připadá si, jako by jí patřil celý svět. Když se jí však novináři zeptali, jak dlouho jí takový pocit vydrží, Hana odpověděla: „Asi dvě minuty.“

Bývalá československá tenisová reprezentantka Martina Navrátilová, hrající nyní za Spojené státy, zvítězila ve finále mezinárodního turnaje série Virginia Slims v Dallasu nad Američankou Chris Evertovou-Lloydovou 6:3, 6:4. Bylo to 33. vítězství Navrátilové nad Evertovou v její profesionální kariéře, zatímco Evertová dosud porazila Navrátilovou 31krát. Navrátilová se v obou

setech vždy ujala vedení a její soupeřce se nikdy nepodařilo stav utkání vyrovnat. V semifinále vyřadila československou reprezentantku Helenu Sukovou 6:2, 7:5. V Bruselu si na mezinárodním tenisovém mistrovství Belgie v hale vedli daleko nejlépe Švédové, z nichž se čtyři probíjeli do závěrečných kol. Nejúspěšnější z nich byl tentokrát Anders Jarryd, který ve finále zdolal svého krajana Matse Wilandera 6:4, 3:6, 7:5.

STUDENTSKÁ KOŠÍKOVÁ V USA

Ve Spojených státech je v současné době nejpopulárnější sportovní soutěží vysokoškolské mistrovství země v basketbalu. Asi nikde jinde na světě není studentský šampionát tak populární jako právě zde. Současně to svědčí také o oblíbenosti košíkové, na kterou se v těchto dnech dívají v televizi desetimiliony diváků. Velkým překvapením vyřazovacích bojů byla porážka michiganské univerzity univerzitou Villanova 55:59; marylandská univerzita prohrála už o 11 bodů, aby nakonec přesto zdolala celek Námořní akademie z Annapolisu 64:59, a tým Boston College vyřadil Dukovu univerzitu 74:73. V soutěži zůstává 16 mužstev. Favoritem je stále celek Georgetownské univerzity z Washingtonu.

KRIZE KOPANÉ V USA

Kopaná v Severní Americe byla na vrcholu v r. 1978, kdy zde nejvyšší profesionální soutěž hrála 24 mužstev. Teď se ovšem její rozvoj v USA a v Kanadě nejen zpomalil, ale špičková kopaná se tu dokonce dostala do vážné krize. Posledním důkazem toho je vyloučení známého newyorského Cosmosu z nejvyšší severoamerické soutěže. Cosmos totiž nesložil vklad ve výši 150 tisíc dolarů, požadovaný ligou pro případ, že by mužstvo soutěž nedohrálo a upadlo do dluhů. V současné době je ohrožena existence celé nejvyšší severoamerické ligové soutěže.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Albert Pražák
(*1880 †1956)

**T.G. MASARYK
K JEHO NÁZORŮM NA UMĚNÍ, HLAVNĚ SLOVENSKÉ**

Již dnes - právě po Masarykově smrti - je možno povšimnout si i zřejmé paradoxnosti jeho jevu. Byl odborným profesorem filosofie a sociologie, přísným tříditelem věd a jejich praktického užití, ale v době profesorské katedrovosti pohrdl vši katedrovostí a daleko a široko přecházel hranici vlastní nauky. Hlásal nutnou vědní specializaci, a sám měl vševědné sklony. Dával popud k vědecké Akademii, ale nestal se jejím členem. Byl realista, ale při tom romantik. Byl pozitivista, ale neomezil se pozitivismem. Hlásal evolučnost a sáhl k revoluci. Horoval pro vypětí a rozpětí individua, a měl přemíru smyslu pro kolektivismus. Nepřítel eklekticismu byl eklektikem všeho nejlepšího, co národ potřeboval. Připadal světoobčanem, a byl při tom výslovně národním. Hlásal ukázněnost ducha i činu, ale byl schopen impulsivních nutkání a počínání. Jevil se jako vtělený rozum a skepse, ale neubránil se citu a víře. Potíral mysticismus a neucházel jeho záchvěvům. Bojoval se zjevným náboženstvím a věřil v Prozřetelnost a v nutnost církví. Pacifista, a stal se vojákem. Byl skrz naskrz demokrat a působil aristokratickým dojmem. Stál v čele nejmenší politické strany, a přece vedl národ. Bylo to vidět již před válkou, když byla zakládána na př. Husova společnost. Žil ve velkoměstech a podržel si značnou dávku venkovanství. Studijně vyšel z německého prostředí, a tvořil nové české prostředí s důmyslem nejnárodněji zasvěceným. Připadal zprvu jako „nepřítel v domě“, a přece byl jeho největší, právě že kritický přítel. Národ pasoval ho v své nejasnozřivosti namnoze za „zrádce“, a byl to někdo nejvěrnější. Byl předmětem útoků a

nenávisti, aby cele poznán byl nejnadšeněji milován.

Tuto paradoxnost znamenal na něm již v devadesátých letech Denis a postřehl ji i jeho malířský zpodobitel Emil Orlik, když prohlašoval, že jeho hlava jest nejtěžší malířskou otázkou právě pro paradoxní rysy. Viděl na ní znaky filosofa i státníka a bojovníka, ducha i sílu, tvrdost i dobrotu, drsnost i vlídnost, sarkasmus i humanitu.

Jen jeho dlouhoživotnost umožnila vyložit nutnost tohoto paradoxu. Jen další generace si jej vysvětlily a byly mu za něj vděčny, protože právě jen on napomohl k naplnění jeho úkolu a protože právě jen jím mohl vyhrát v světové válce naši svobodu a v poválečném klidu upevnit náš stát. Tento paradox byl vzácným darem. Umožnil smírnou konsolidaci nově stvořeného státu a zjednal pokojnou Masarykovu vládařskou práci, přizpůsobuje metodu a taktiku všem dobovým úkolům a vyvlastňuje jej ze zajetí doktrin, stavů, tříd a hesel k čemusi obecně přijatelnému, ke skutečnému, obecnou důvěrou posvěcenému vůdcovství všech. Proto za paradox jeho života a díla nelze mu býti ani dosti vděčen. Díky jemu viděl do duše národů a jednotlivců, do vůle národa a všech jeho společenských i kulturních složek. Proto dnes nepřipadá ani nějak protimyslným, jestliže odborný filosof a sociolog tolikrát si troufal promluvit i do našeho a světového umění, jestliže se občas změnil v uměleckého, zvláště literárního kritika a historika a osoboval si tu plně právo k soudu.

Byla to přirozená tradice našich filosofů, že v obor svého zkoumání v době nespécialisované koncepcie filosofie zahrnovali i umění. Dělal to

před Masarykem na př. i Josef Durdík, ale na Nerudovu nevrlost přisvojoval si k tomu právo auktority. Masaryk byl dalek takového Durdíkova počínání. Byl tu protiauktoritář a volával na poradu povolané odborníky při odlehlejších otázkách. Měl smysl pro kompetenci a autonomii vědních disciplin. Jako sociolog pokládal však i on oblast umění za svůj vědecký studijní úkol, přesvědčen, že právě ono je základem a východiskem společenských otázek. Kládl tu však důraz na vědeckost a na metodu. I umění chtěl studovati v duchu Konkrétní logiky v sledu skutečností podle vědeckých pravidel a se zřetelem k zákonům sociální souvislosti a posloupnosti. Měl za to, že právě umění svými vznešenými a vznosnými myšlenkami určuje národní povahu a dobře zaměřeno může zvyšovat její mravnost a kázeň. Myslí - jako Frary - že lze i uměním odstraňovat kazy národního charakteru a spoléhal - jako kdysy Trentowski - že dovede i zrevolucionovat národní bytost k vnitřní obrodě a k samočinnosti. Věřil tu i v uměleckou revoluci srdcí, bez jejichž citové účasti není možná žádná hmotná revoluce, jak četl již v Havlíčkově. Proto jeho pojetí umění mělo tak užitek a jednostranný ráz. Podkladem dával tu všude pravdu. Jestliže učil děti Husově modlitbě o pravdě a modlil se s nimi za ni, hledal a hlásal pravdu i v umění, nepřítel každé lži, protože „lhat“ pokládal za zdroj vši lidské ošklivosti a násilnosti. Tím ovšem odporoval přímo umělecké zásadě snu a vítal umělecký „úpadek lhaní“, jež době tak zazlival na př. O. Wilde.

Masaryk pokládal umění za službu životu, za účinný prostředek k jeho opravdově možnému vyvýšení a zlepšení. Proto je měl pro každého člověka za sverhovanou nutnost, vědec nevyjímaje. Sám žil a vyžíval rád z umění, hlavně z poesie, potřeboval toho pro svůj duchovní život, pro svou vědeckou tvořivou obraznost, jak přiznal na př. Ludwigovi. Živé myšlenky proudily podle něho pro člověka především z básníků, ne z vědců. Prokazoval to na Kollárově básnické účinnosti i na své zkušenosti z lidu, jemuž duchovním zdrojem jest ne vědec, nýbrž básník. Karlu Čapkoví výslovně řekl, že ho poučila o osobnostech a událostech domova i světa daleko více poesie než věda. Podle výroku k Penížkoví probíjel se i k duchu národa a k jeho osobnostem a hodnotám především četbou

jeho písemnictví.

V literatuře nalézá přímo sklad obrazů a zrcadel doby a lidí, jen tam a právě tam daly se odhadnouti jeho povahové rysy, životní sklony a tužby, jeho společenské, kulturní a politické skutečnosti, byl to nejsprávnější ukazatel. Proto také mezi desítkami nejoblíbenějšími knihami v anketě Neue Blätter für Literatur und Kunst roku 1906 jmenoval převahou beletrii, domácí i cizí (Brontë, Goethe, Krasinski, Dostojevskij, Byron, Puškin, Browning, Garšin, Machar). Odůvodnil, proč tu nadřadí uje umění nad vědu. Vědecké poznání mu připadalo ustavičně nehotovým, věčně nestálým, nejistým, potřebovalo vždy nových a nových oprav a doplňků, co umělecké poznání projevovalo určitost, přesnost, jedinečnost, plastiku skutečnosti a člověka povznášelo. Vědec mu dovedl sice svět věčně vykládati, ale umělec mu jej tvořil a přetvořoval, byť subjektivně, byl to myslitel a vychovatel.

Z tohoto výměru a z této nadřazenosti umění nad vědu vyplynula pro Masaryka však i životní přísná a účelná umělecká theorie. Umění (a hlavně literatura, tato mohoucnost lidské moudrosti a tvořivé duchovní síly, tento povznášivý poučovatel a buditel duchové žízně a citovosti) mělo podle něho zachycovati duchový život doby, býti jejím názorovým obrazem, řešiti taj světa, života i člověka, a mělo hýbati svědomím lidstva i odpovídati na osud člověčenstva v živém souladu se skutečností. Umění mělo býti i ukazatelem mravního stavu lidí té oné doby, jakýsi jejich sociologický index. Mělo přitakovati všemu dobovému úsilí o pravdu a mravnost. Umělec měl býti psycholog i logik. I jeho cílem měla býti lepší poznání pravda nová, zlepšující přítomnost i budoucnost. To z Masaryka vytušil sám Rabindranath Thákur, když na něj převedl větu z Upanišád („vedl z nepravdy k pravdě, z temnoty k světlu, ze smrti k životu“). Životně a národně užitečné bylo to sice správné, ale umělecky pochybené, protože to znamenalo nedorozumění o básnickové podstatě a funkci, dotýkalo se to přirozené hranice básnickovy skutečnosti, snu a obrazivosti. Byl to nedostatek smyslové básnickovy vnímavosti, jakýsi logický a mravní požadavek nesouměřitelný s uměním, křivý postoj k básnickému bytostnému rázu a ke všemu uměleckému vývoji a výboji.

Masaryk má však i tu zásluhu, že položil takový důraz na umělecký úkol v společnosti a že chtěl společnost zaujmout zrovna živelně pro umění. Bylo to proto důležité, že přišel do doby, kdy umění stávalo se zvolna soukromou věcí a kdy na př. politika pozbývala pro ně živého smyslu. I politikovi dovedl proto připomenout, jak i on potřebuje umění, jak i on musí z něho vyžívat, chce-li době rozumět a jí prospívat. Pro něho bez obrazivosti, bez básnických otřesů, bez uměleckého tvořivého prožitku nebyla velkorysá politika možná; i tu bylo umění mírou politické osobnosti. Ani politik nemohl se podle něho státi světovým (jako každý jiný člověk) jen společenským a mezinárodním stykem nebo cestováním. Potřeboval k tomu duchovního ponoru v lidi, v národy a v lidstvo, a to podle jeho výroku k Ludwigovi bylo možno jen prostřednictvím umělecké a duchovné kultury. Uměleckou tvorbu doporučoval proto každému člověku k osobnímu zážitku, jeť velikou, největší a nejvzácnější prací v lidstvu, zvláště kniha je tu cosi tak drahocenného jako člověk a jako nejlepší přítel. Ještě v Světové revoluci připomínal, kterak jej vždy a všude zaujala souvislost poesie, politiky a státnictví, kterak shledal u všech národů, že jen umělci, zvláště básníci jsou tvůrci a strážci národních a také politických ideálů; že si osvojoval sám znalost cizích národů prostřednictvím umělecké kultury a že tak i zařizoval své jednání v cizině. Poesie mu ustavičně třibila obraznost, pročistovala ducha a naučila jej tvořivosti a velkorysosti.

Proto s takovou naléhavostí doporučoval, aby byl člověk veden ke smyslu pro umění hned od malička a aby se s uměleckou výchovou začínalo již od rodiny a od školy. Škola neměla podle něho vzdělávat jen mozek a rozum, měla zachvacovati celého ducha, zušlechťovat a umravňovat uměním. Měla naučit číst krásnou literaturu, rozumět estetice, pěstovat oko i sluch, kreslením, modelováním, hudbou a zpěvem, měla se starat o knihy pro mládež a ilustracemi zesilovat jejich účín. Vše dosavadní se mu nelíbilo (ani Sládkovy dětské básně ne), připadalo mu to násilně chtěným a bez vlastního porozumění cestě mladého člověka a jeho zrání k budoucím úkolům v národě a ve společnosti. Reforma školy neměla býti tedy jen rozumová, nýbrž i citová, estetická...

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

Trinitní pouto křesťanů

K 393. narozeninám J.A. Komenského
(28. března 1592)

Vlna strachu obchází světem.
Bude atomová válka?

Která část lidstva bude prvně zničena? Západ? Východ?
Co zamýšlejí Sověti? Co připravuje Amerika? Skončí svět
a dějiny lidstva v atomovém sebezničení?....

Neměli bychom se však jako křesťané především tápat,
co zamýšlí s lidstvem sám Bůh - Stvořitel?

A není pro nás tato otázka daleko důležitější a
směrodatnější, než všechny otázky předešlé?

Křesťanský světový názor nám říká, že lidské dějiny nejsou ničím jiným, než v prostoru a čase postupným rozvíjením a skrze Krista uskutečňováním Božího plánu s lidstvem. Sv. Augustin (354 - 430) proto právem řekl, že žádná část lidstva nikdy nebyla mimo plán Boží s lidstvem. To tedy znamená, že mimo tento plán není ani náš současný atomový věk!

Jak se v minulosti uskutečňovaly nebo bořily plány sovětských mocipánů, o tom nás poučují dějiny, a jak je tomu v současné době, o tom nás denně informuje tisk, radio a televize.

Jak se v prostoru a čase rozvíjí plán Boží s lidstvem o tom svědčí přehled lidských dějin od prapočátku po naše dny:

Dějiny starověku se odehrávaly v oblasti Středozemního moře; nejdříve v jeho východní části - (Středního východu) - a pak přes Řecko a římské imperium i v oblasti západní. Tato **středomořská éra** vykrystalizovala ve víře v jednoho Boha a v Desateru, které se stalo základem víry a stupnicí hodnot křesťanské civilizace. I když se původní křesťanství rozštěpilo později na katolictví a pravoslaví - (1054) - a pak i na protestantství - (1517) - víra v Trojediného Boha a v Božství Kristovo zůstaly společným pojítkem všech.

Objevením Ameriky Kolumbem - (1492) - jež bylo důsledkem vítězné nastupujícího islamu na Bosporu - (pád Cařihradu 1453) - a porážkou jeho na poloostrovu hispánském (pyrenejském), začala se rozvíjet **éra atlantická**, která přenesla evropský protestantismus převážně na severní a katolicismus na jižní kontinent Nového světa. Jedním z velkých důkazů, jak se křesťanské pojmy vtělily v myšlení amerických kolonistů, je Předmluva (Preamble) k Ústavě Spojených států amerických (1787) s principy **jednoty, spravedlnosti a svobody**, jež logicky odpovídají paternálnímu, filiálnímu a spirtuálnímu principu Trojediného Boha, a jejichž harmonie v životě národu a lidstva jsou nejvyšší metou lidské rasy ve vesmíru.

Výbuchem atomové bomby v Hirošimě koncem 2. světové války (6. srpna 1945) začala

tichomořská éra, v níž od té doby dochází k stále intenzivějším stykům a vztahům mezi oběma kontinenty Ameriky a Dálným východem - Orientem. V roce 1983 poprvé přesahoval obchod s Asií o 123,300 milionů obchod Ameriky s Evropou a Afrikou. Současně s mezinárodním obchodem a zdokonalující se telekomunikací a dopravou se vyvíjejí, rozšiřují a prohlubují také styky a vztahy kulturní, společenské, vědecké a náboženské. Křesťanská civilizace 670-ti milionů obyvatel obou amerických kontinentů se prolíná, konfrontuje a soutěží s vlivy a hodnotami nekřesťanské Ásie. Desetitisíce čínských, japonských, korejských, indických a j. asijských studentů zaplňují americké university. A co statisíce jihoasijských - vietnamských a j. - uprchlíků před komunismem? Tak se na půdě Ameriky spontánně prolíná a střetává víra v Trojediného Boha s tradiční vírou a religiozitou Orientu.

Ve styku s těmito asijskými národy, křesťané, vědomí si velkého bohatství Kristova učení, které jsou ochotni sdílet, však poznávají, že Bůh udělil své dary také jiným lidem a národům, a že je nyní načase najít žádoucí vztah i k těmto nekřesťanským náboženstvím, založeným jen na prvních dvou kosmických zjeveních Boha, tj. **ve stvoření** (vesmíru) a **v lidském srdci** (svědomí).

V tomto globálním setkání se dvou různých světů se jméno Krista Ježíše běžně objevuje v USA v tisku, v učebnách, rádiu, iv televizi i v obecné mluvě spolu vedle Buddhy, hinduistické trojice Brahmy, Višnu a Šivy, Konfucia, Ramakrišny nebo Al-laha. Metody yogy jsou užívány i katolickými universitami na letních táborech k náboženské koncentraci a meditaci. Nauky

šamanizmu, buddhizmu, zen-buddhizmu a sufizmu nabízejí své metody k novým, dosud nepoznaným rozměrům lidského ducha.

Pro sférický oblouk nad Pacifikem, pro tuto prozřetelnostní kosmickou duhu, spojující asijský Orient s křesťanským Západem, jsou příznačná slova B. Griffithse, katolického mnicha v indickém ashramu - (tj. v klášteře):

„Bez křesťanství, nevěřím, že by orientální náboženství - hinduizmus - a bud' byla schopna se vyrovnat s požadavky moderního světa, ale pochybuji že by bez obohacení mystickými tradicemi Ásie byly západní církve způsobilé objevit a pochopit dokonale plnost Krista, kterou stále ještě hledáme.“ (The Cosmic Revelation, 1983.)

To vše je příznakem soudobého duchovního neklidu zmaterializovaného lidstva v hledání „**nového člověka**,“ součástí velkého kosmického pohybu k transformaci sobeckého a racionalistického člověka atomového věku v tvora více lidského, duchovního a náboženského. Indický filozof Sri Aurobindo - (1872 - 1950) - se odvážil říci, že člověk budoucnosti se bude tak lišit od dnešního člověka, jako se dnešní člověk liší od zvířat.

At je tomu tak, či onak, jedno je jisté: že výklad křesťanské víry musí dnes odpovídat mentalitě současného člověka, jeho duchovnímu obzoru a životní zkušenosti. Aniž by byla narušena totožnost „staré víry“, nový výklad se musí zaměřovat na každodenní život člověka, na jeho znalosti a zájmy i jeho funkci v lidské společnosti. Nové podání víry musí navádět člověka k hledání

a k **nalézání v křesťanství všeho toho, co už nachází sám v sobě**, a v sobě k nalézání toho, co mu říká vnější Zjevení křesťanské o člověku, Bohu Trojediném a o Kristu. To je přirozený přístup k člověku všech národů a ras.

Nova doba žádá „**nový jazyk**“ v kázání Církve: Nové problémy vyžadují pro učitelství úřad Církve v hledání nových forem jednoty víry, Církve a celého lidstva. Základní nutností současné doby je vedení věřících k dokonalejšímu **poznávání sama sebe!** Je třeba upozorňovat novým způsobem na skutečnosti každodenního života, které byly dosud přehlíženy jako samozřejmé danosti, o jejichž smyslu a poslání se hlouběji nemeditovalo. Všechny klíče ke krásám a záhadám člověka, vesmíru a Boha jsou v nás! I bezpečné záruky jednoty, spravedlnosti a svobody lidské rasy ve vesmíru.

Nejmocnějším prvkem a důkazem lidské jednoty je záruk zrození člověka ve „**věčném trojúhelníku života**“, jímž je **otec, matka a dítě**. V rodině, základní jednotce lidské společnosti, kterou Komenský tak výsostně zhodnotil v „**Informatoriu školy mateřské**“, se přirozeně formují také základní principy organizace lidské společnosti: **autorita otcovská,**

spravedlnost mateřská a **svobodomilovnost dítěte**, čili, principy jednoty, spravedlnosti a svobody.

Tomuto trinitnímu formování člověk nemůže uniknout, jako nemůže uniknout svému zrození! V něm je zatajena záruka i naděje budoucího duchovního sjednocení celého lidstva v Kristu, nositeli třetího, biblického Zjevení Božího.

S rozvojem a dospíváním člověka se pak také formují jeho vztahy k lidskému okolí - (k rodině, obci, lidské společnosti), k přírodě (vesmíru) a k Bohu (Absolutnu). Dospívající člověk se stále zřetelněji projevuje jako individualita svým **myšlením, řečí a jednáním**. To vše vytváří v člověku jasnou **trinitní rovnoběžnost** s ideou Trojediného Boha a usnadňuje v rozměrech lidské chápavosti pochopení tohoto nejhlubšího tajemství křesťanské víry. „**Poznej sebe, poznáš Boha**“, hlásal „ukrajinský Sokrates“, Gregorij Skovoroda (1722 - 1794).

Nauka Komenského, jako zakladatele moderní pedagogiky, byla vždy a je i dnes na programu studentů pedagogiky v celém kulturním světě. Někdy bývá jeho trinitní výchovná nauka nazývána **(Pokračování na str. 14)**

PRODÁM

krásný jako nový ručně vyšívány
„Hanácký kraj.“ Velikost 8 do
38. Prodám za nejlepší nabídku.
Volejte ☎ 312-484-0881

K·H
Auto
Repair

**NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * dluhodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Trinitní pouto křesťanů
(Pokračování ze str. 13)

„technologickou pedagogikou Formována před třemi stoletími, jakoby byla stvořena pro obec, školu a církev našeho atomového věku. Jeho „Konsultace“ - (Porada o nápravě věcí lidských), v níž promítá tři vztahy člověka do perspektivy budoucí jednoty celého lidstva v Kristu, byla objevena teprve před padesáti lety ukrajinským kmeniologem. Dr. Dmytro Čiževským, v Halle nas Sálou a v češtině, ve zkráceném vydání uveřejněna až v r. 1966.

Některí teologové říkají, že současně lidstvo nabývá stále zřetelnější rysy podoby Boží ve svém úsilí, boji a utrpení za **jednotu (mír), spravedlnost a svobodu**. V tomto světovém dění se jeví nejzřetelněji pozemská paralela trinitního humanismu s principy Troj-jednoty Boží. Vladimír Solovjev, zakladatel ruské filozofie - (1853 - 1900) - spojoval dokonce první tři křesťanské svátosti s těmito základními problémy lidské historie: **Křest** nazýval svátostí lidské svobody, **Břimování** svátostí lidské rovnosti a **Eucharistií** svátostí všelidské jednoty.

Trinitní nauka Komenského je zaměřena na úhelný kámen v základech všekřesťanské jednoty: „To je si třeba náležitě uvědomovat právě dnes, kdy se křesťanství v globálních rozměrech frontálně střetává nejen s ateistickým komunismem, ale i s náboženskými naukami, představami a agitacemi nejružnějších národů, kultur a civilizací nekřesťanského světa, stále nepoměrně početnějšího.

A co konečně znamená Komenského trinitní nauka pro nás, dnes tolik trpící domov?

„Po přijetí vichřice hněvu Božího“ bude jednou naše osvobozená vlast volat po návratu k dědictví našich otců, nejen ve jménu sv. věrozvěsta Cyrila a Metoděje, sv. Václava, sv. Vojtěcha a ostatních světců a světic našeho národa, ale i ve jménu velkého Moravana a „učitele národů“, J.A. Komenského, a to nejen proto, že odvozoval vznik Jednoty bratrské od misijního díla soluňských bratří, ale zejména proto, že jeho trinitní nauka pedagogická objevuje a obhajuje skutečnost, že troj-jediná struktura naší přirozenosti je živým hlasem Božím v nás.

V trinitní perspektivě se Boží plán s lidstvem otvírá nedozírné budoucnosti v představě jednoho ovčince a jednoho pastýře. To je naše odpověď na obavy nukleárního zničení lidstva.

Václav Portaš

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Zakázaný svátek

Od příjezdu tajemného černého vozu, který tak vzrušil číhošťské venkovany, uplynuly dva týdny, v nichž se nepříhodilo nic zvláštního.

Člověk je v podstatě tvor důvěřivý a lehkověrný. Nepříjemnost, jež ho zneklidňuje, jako by přestala existovat, zmizí-li z dohledu. Číhošťští slyšeli zprávy o zakládání družstev v jiných krajích v rozhlase a četli o nich v novinách, kde se objevovala prohlášení o likvidaci soukromého majetku a nutnosti družstevního hospodaření. Jednotlivé kraje soutěžily o to, kde se rychleji a více združstevní obce a zestátní obchody a dílny. Objevovaly se zprávy o těch, kteří se novotám vzepěli a byli potrestáni. Ale to vše se dělo někde jinde. Zdálo se jim, že daleko jinde. U nich byl klid. Zatím. Byli vděční za každý den toho klidu. Věděli, že jednou musí přijít na řadu i oni, ale nechtěli na ten den myslet. A nemluvíli o něm, aby ho snad nepřivola-

li. Podvědomě cítili, že i proti nim jsou namířeny žaloby a hanopisy na váhavce a zpátečníky, na kulaky a třídní nepřátele, kteří lpí na svém majetku a svůj osobní prospěch prý staví do cesty vytoženému obecnímu blahu. Zdálo se jim, že i na ně, platí hrozby v novinách. Vždyť i oni odmítli podepsat, když je vyzvali Podolák, Hanousek a Vovíz z pastoušky a herec Rudolf z Lipovy chalupy u potoka.

Věděli, že je před zlovolnými útoky neochrání ani jiné starosti. Že musí vydobýt pařezy v lese, než přijde vysoký sníh, že je třeba vyspravit střechu a vyvézt hnůj, poklidit dům, dvůr i sad, ošetřit dobytek. Taková byla jejich starost. Nežehrali na svou práci. Přivykli jí. Patřila k jejich životům.

Hlavně, že je zatím klid. Pane Bože, ochraňuj nás od zlého!

Nový režim zrušil skoro všechny svátky. Prý škoda pracovního dne. Odpadl i svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie osmého prosince. V některých kalendářích, které loni dříve vytiskli, byl ještě označen červeně. Ale bylo zakázáno jej světit. Ve školách se vyučovalo, v závodech a v úřadech byla normální pracovní doba. Vydali příkaz přísně posuzovat neomluvenou absenci a postihnout toho, kdo by snad zůstal doma z náboženských důvodů.

Ale kdo může kontrolovat číhošťské? Jsou pány na své půdě. Ještě stále jsou. A mohou si dovolit světit zakázaný svátek. Ves má nedělní vzezení. Dvory jsou zametené a vrata zavěšená. Všude je sváteční klid, vesnice odpočívá pod popraškem sněhu, v mrazivém tichu je slyšet, jak bítí křídly Bočkoví holubi, kteří zakroužili nad návsi. Z komínů se kouří. Hospodyně vaří sváteční oběd.

A pak se roztékali psi. Nejprve na kraji návsi a potom další, jak si podávali zprávu jako štafetu, že přišel někdo cizí. Příchozí šel pěšky, dvě plné aktovky svázané řemenem nesl přes rameno. Příchozí cizího muže vzrušil psy, ale ne lidi, kteří vyhlédli za poodhrnutými záclonkami. Nějaký podomní obchodník. Ne, z toho nehrozí nebezpečí. Neznámý muž s těžkým břemenem zamířil k faře.

Farářova neteř Mařenka upekla bábovku a v trochu starobyle vypadaícím pokoji to zavonělo kávou. Toufar uposlechl příkazu z diecéze a nesloužil dnes mši. Ráno zašel do kostela, aby se pomodlil, a teď byl doma jako ostatní. Otočil vypínačem rádia. Ozvala se budovatelská píseň. Poručíme bouři, větru, kdy má pršet a kdy hrát... Mařenka otočila stupnicí a vyladila koncert vážné hudby.

Když se u vrátek fary ozval zvonek, ztišila Mařenka rádio a šla otevřít příchozímu. Uvedla do pokoje muže v sešlém tmavém raglánu, který zřejmě pamatoval lepší časy svého majitele. Roztřepané nohavice příchozího byly urované sněhem. Muž stál, promaštěný klobouk v ruce, trochu přihrblý, jakoby unaven těžkým břemenem, které nesl.

„Jsem doktor Skácel z Prahy. Posílá mě pater Beran ze Světlé,“ představil se neznámý.

Toufar pozval hosta ke stolu, Mařenka mu nalila kávu a nabídla bábovku.

„Snad trochu rumu na zahřátí?“ zeptal se Toufar.

Muž přikývl na souhlas. Vyhlížel unaveně, byl promrzlý a bylo vidět, že si už potřeboval odpočinout.

„Asi se divíte, proč jsem přišel?“

„Jste vítán,“ řekl přátelsky Toufar, který se ostýchal vyptávat se.

Návštěvník se rozhovořil bez pobízení. Je právník, ale praxi nesmí od podzimu 1948 vykonávat. Několikrát byl předvolán na bezpečnost, vyslyšeli ho a zatím ho vždycky pustili. Ale jeho kádrové materiály jsou tak špatné, že nesehnal žádné místo ve svém oboru. Nabídl mu, že ho umístí v kladenských dolech. Není ale dost silný,

aby mohl vykonávat takovou práci. Dělá tedy kolportéra knih nakladatelství Vyšehrad.

„Člověk se musí nějak žít, že?“ řekl, jako by se omlouval.

Tohle místo dostal jenom ze známosti. Několik přátel z lidové strany ještě mělo tolik vlivu, že vedoucího administrace přimělo, aby zamhouřil oči nad kádrovými posudky, jež si doktor Skácel s sebou přinesl.

„Ted' v zimě je to nepříjemné být pořád na cestách, ale jinak to ujde. Je to koneckonců zdravé povolání, ne? Mám už svou navyklou trasu a známé, kteří si vždycky nějakou knížku objednejí. Několik jich mám s sebou. Kdybyste se chtěli podívat?“

Farářova neteř si vybrala tři knížky, které doktor Skácel přislíbil poslat poštou na dobírku.

„Nebudu vás dále obtěžovat, půjdu dál.“

Ale farář nedal jinak, a že u nich musí zůstat na oběd. Mařenka vařila a oba muži spolu hovořili. Toufar potvrdil, čeho si doktor Skácel všiml, jakmile přišel do obce. Ano, Číhošť světi dnešní den navzdory zákazu.

Doktor Skácel viděl budoucnost černě: „Církev teď čekají špatné časy. Režim, který u nás vládne, se musí neustále udržovat v aktivitě. Je to permanentní revoluce, která vede boj. Musí mobilizovat masy a dát jim nepřitele, proti němuž je třeba bojovat. Církev je přirozený nepřítel jejich materialistické filozofie. A má majetek. Bude na řadě jedna z prvních, uvidíte. Je smutné, že se našli i takoví duchovní, kteří, aby měli pokoj, nebo za úřad, se zaprodali.“

Toufar nebyl tak pesimistický. Věřil, že církev ponechají v klidu, jestliže se nebude vměšovat do politiky. Řekl, že on sám se v těchto věcech drží stranou a že se zatím vždy vyvaroval hovorů s farníky o politice. Zvláště nezasahuje do jejich rozhodování o založení družstva.

„To není nic platné,“ řekl doktor Skácel, „mají takové heslo: Kdo nejde s námi, jde proti nám. A podle toho se chovají.“

„A uvádějí lidi v zoufalství,“ vmísila se do hovoru farářova neteř.

Doktor Skácel znal rovněž případ z Děkanovic.

„Toho Matějčka označili za choromyslného. Prý svůj čin spáchal v pomnutí mysli.“

„To věřím. Ale proč? Takhle ničít nevinné lidi?“ Mařenčiny oči na okamžik potemněly. Ale pak už se do hovoru mužů nevmísila a šla chystat oběd.

Doktor Skácel vyprávěl, že slyšel cestou, že se Matějčková přestěhovala někde ke Koberovicům, odkud pochází. Statek zůstal prázdný a pustne. Prý tam zřídili družstevní kravín, ale ženské ze vsi tam odmítly pracovat. „Dobře tak, musí pocítit, že lidé nejsou s nimi, jak by si přáli.“

Farář se přistihl při myšlence, kterou by nevyslovil nahlas a za kterou se zastyděl před člověkem, který byl jeho hostem. Tento muž byl úspěšným právníkem, žil v hojnosti a požíval přízně. Nový režim mu vzal vše. Jeho práci, jeho vážnost, jeho majetek. Je zatrpklý. Jeho hledisko lze chápat. Režim je jeho nepřítelem a on je nepřítelem režimu. Dvě společenské třídy stojí proti sobě v zápase, který se vede do rozhodnutí a jenž nemůže skončit smírem. Farář musí myslet i na své dětství, prožité v chudobě. Ne, nebylo vždy dobře za bývalých časů, to Toufar poznal sám na sobě. A Bůh nerozdělil svět na bohaté a chudobné, to udělali lidé. Proto lidé sami musí učinit svět spravedlivějším. Ale jak? To nedovedl říci. „Bůh nás vystavil zkoušce. Mnozí v ní nevydrží a pobloudí. Ale Bůh nás neopustí.“

Doktor Skácel neřikal nic a hleděl před sebe zamýšleně.

„Já se o politiku nestarám. Mým úkolem je šířit slovo Páně a poskytnout útěchu těm, kteří ji potřebují. Zaprodávat se nebudu, každou agitaci odmítnu, nebudu číst z kazatelny žádná prohlášení, ale lidi proti jejich vládě taky štvát nebudu. Já nechci boj.“

„Ale oni ho chtějí a vnutí vám ho.“ Hlas doktora Skácela zazněl tvrději než dosud. „Ke konfliktu mezi režimem a církví musí dojít. Komunisté nesnesou vedle sebe žádnou jinou ideologii. Pokusí se ji zlikvidovat. Kdo by si snad dělal iluze o možnosti soužití režimu s církví, může se poučit v sousedním Maďarsku. Ostatně, nemusíme

LÉKARENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

chodit tak daleko. Už jste slyšel o případu v Dolním Smokovci?"

Doktor Skácel se rozhovořil o biskupské konferenci v Dolním Smokovci 22. března 1949, která se měla radit o postupu při jednáních se světskými úřady a o biritualismu. Při jednání požádal arcibiskup Beran ordináře, aby otevřel okno, protože v místnosti bylo horko. Ordinář, který šel okno otevřít, se rychle vrátil k arcibiskupovi a něco mu tiše řekl. Doktor Beran vstal a šel rovněž k oknu, kde mu ordinář ukázal drát, který vedl oknem do místnosti. Arcibiskup odhrnul nohou koberec a tam objevil další kabel, který vedl k odposlouchávacímu zařízení na ústředním topení. Dnes je arcibiskup Beran v dobrovolném domácím vězení. „Boj už začal, přáteli. Tady u nás začal.“

Toufara zprávy doktora Skácela zneklidnily. Žil tady stranou veškerého dění a vše, co se ve světě dělo, se mu zužovalo stejně jako ostatním ve vsi do starostí venkovských lidí o jejich pole a statky. Vše ale mělo širší souvislosti, které přehlížel a které nechápal. Snad je ani nikdy nepochopí. Ale teď pocítil i on nejistotu, úzkost z budoucnosti, jakousi neurčitou obavou, která dosud neměla pevné obrysy, kterou zatím spíše tušil, ale jež tu byla a o níž věděl, že i jeho bude nyní provázet. Neznámý muž z Prahy, který k němu přišel a jemu stejně neznámému otevřel své srdce jako příteli a hovořil s ním tak otevřeně, jako dosud nikdo, mu byl sympatický a sám k němu pocítil přátelství. Ale současně věděl, že mu tento cizí příchozí vzal jeho klid a nejasně tušil, že toto letmé setkání přináší do jeho života změnu, která pro něho bude bolestná.

Rozhovor obou mužů přerušila Mařenka, která vešla s koufící mísou polévky. Oběd na faře byl prostý, ale chutný. Hovězí maso s koprovou omáčkou a knedlíky.

Po obědě přišel Petránek, který byl předsedou národního výboru. Chtěl se s Toufarem domluvit o uspořádání vánoční nadílky pro děti.

„Stejně jsem už byl na odchodu. Mám nejvyšší čas.“ loučil se doktor Skácel. „Rád bych ještě kus cesty ušel za světla.“ Oblékl svůj chatrný plášť, uší si zakryl vlněnou šálou a sáhl po klobouku s umaštěnou stuhou. Aktovky s knihami spojené řemenem přehodil přes rameno a vyšel do mrazivého soumraku.

To se stalo ve čtvrtek na zakázaný svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie. Tento den sehraje svou roli v příběhu číhošťského faráře Toufara. To, co se toho dne událo na číhošťské faře, vyvrací totiž jisté tvrzení, jež ve spojitosti s jinými tvrzeními způsobilo tragédii. I tato jiná tvrzení se sice dala vyvrátit, ale byla tehdy doba, kdy nebylo možné vydat prohlášení o pravdě. Ti, kdož příběh vedli k jeho tragickému konci, nechtěli slyšet hlas svědků, protože k dosažení jejich cíle nebylo třeba součtu pravd, ale lží.

V úřadovně jistého referenta, na jehož stole ležela aktovka s poznámkou „Přísně tajné. Důvěrné“, padlo už rozhodnutí. Byl vypracován plán a někdo vyslovil jméno obce. Číhošť. To ovšem nemohli tušit lidé, pro něž toto jméno znamenalo jejich domov. Jejich přirozený sklon důvěřovat jim dodával klidu, protože uplynuly dva týdny od příjezdu černého úředního automobilu a v těchto dvou týdnech se nic nestalo.

Nemohli tušit, že hra už byla rozehrána.

(Pokračování příště)

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé?
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

Claude Viktora:

LOOKING AHEAD

In a recent discussion with a much revered confrere it was suggested by him that in view of the permanency of the Benedictine Order, which has served God and His children upon earth for over 1400 years, there was perfect warrant why the Czech Benedictines at Lisle could look forward to the next fifty years as another period of activity and achievement.

It meant that today we may lay the foundation to whatever we will, and that within fifty years we can expect fulfillment of our hopes.

It meant that the future of the community and everybody and everything in any manner connected with it was secure in the very permanency of the Benedictine Order.

It was a cheering thought and it prompts a looking into the future; it gives ground for a specific mention of certain hopes and aspirations. Of course, that which the next fifty years will bring, will be in no way the result of a sharp break with the past. What the next five decades and more will bring must of a necessity be the outgrowth and a fuller realization of the hopes and aspirations of our founders. The task of the Benedictine monks still living and those yet unborn that will carry on the work at St. Procopius will ever be a return to the first, motivating aspirations and ideals of the founders. It will be their task to preserve what has been founded and accomplished, and to inaugurate new lines of effort that will be in harmony and accord with these first principles.

Yet this is nothing new. It is merely a restatement of a principle that governs every permanent social organization — a fidelity to the past, and an eye unafraid turned to the future.

The Czech Benedictines at St. Procopius had been founded chiefly to serve the Czechs and Slavs generally in America. This service began with the parochial activities in Chicago. In the course of time it has been extended to other parts of the United States. Later to facilitate

such a service, a school, college and seminary had been founded. The individual efforts of Czech Benedictines had been in the course of time augmented and in certain cases supplanted by a Czech and Slovak secular clergy that is national in scope today. The community had given birth and independency to a Slovak Benedictine community in Cleveland, Ohio. Its future efforts will then be to found other independent Benedictine communities which will serve many and widespread centers of our peoples in different states and sections of the land. This is yet a future undertaking.

In the early years of the community's activities in Chicago the importance and necessity for a press became evident. It was founded and made to serve the needs of the project already discussed. The early founders soon discovered that the religion and culture of the Czechs was so intimately connected that any effort to separate the two was only at extreme jeopardy to one or both. It became early evident that in order to preserve religion in our people an equal amount of effort must be spent to preserve the social and racial heritage which is the leaven of life to any cultured racial group.

Today with immigration cut off and a rapid adjustment of our people to American conditions this ideal and effort of our founders has become somewhat obscured chiefly because of the lack of proper leadership, but any intelligent observer, in fact, anyone who is in the least way acquainted with socio-psychological facts and understands how even in a very mixed environment national and racial characteristics survive, will also admit that any effort made to cultivate the best racial characteristics of behaviour and personality is of value. Such will also admit that it is an important contribution to the welfare of the land and toward that ultimate that will eventually be called, in the centuries to come, the American nation.

Just at present, certainly, to throw away anything that we connect with our forefathers, such as religion, language, love of arts and crafts, solidity of character, basic honesty, loyalty

to just authority, thrift and providence, sense of duty and responsibility, and to take upon us the easy manners of the sophisticated, up-to-date, wise-cracking so-called „American“ of easy conscience, is to squander our heritage like the Prodigal Son and end our days husbanding husks and refuse!

Every effort will be made to save what remains and give it new life. The adjustments necessary will also be made — all in due course of time. The members of the Benedictine community at Lisle are also aware that times and conditions are changing!

After the manner of salt in food — for savor and preservation — the Benedictines at Lisle are vastly interested in the growth of their College. Much time, effort, and money has been expended to establish this school in the eyes of their own people and the world at large. Efforts to gain for it recognition from various accrediting agencies have been successful. As in the past every effort will be made, under proper leadership, to establish it as the center of thought and leadership for our own people.

It still requires proper support from the people for whom it was founded. In the first place, our own people must make a more honest effort to learn the true aspirations of this college. When this has been done its growth and prosperity is assured. In the meantime it will continue to serve as a source of preparatory and finishing education for the various professions and pursuits of both clerical and lay persons.

As fifty years of existence have overtaken us we look with gratitude upon the success of our founders, and we look to the future for a more fuller life of prayer and service.

On the parochial side we look toward a better understanding with our non-Catholic Czechs, and look forward toward bringing back to the fold of those „other sheep“ of whom our Blessed Master spoke.

Of our journalism we expect much in the matter of preserving and setting forth anew the cultural assets of our race.

Of our institutions of higher learning we expect leadership that will in every line and profession carry the torch of fidelity to God and race. That it will be the fountain head of every manner of leadership in religion, thought, education, and culture.

And so with an eye unafraid we look forward to the next fifty years. May God bless us!

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

čvrtoský vytěžený sklenář u dědy u otce v Československu

VOICE OF THE NATION

43rd INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS IN NAIROBI, KENYA, AFRICA

Washington, D.C. It was announced that Catholic Travel Office will sponsor a selection of ten different pilgrimages to the 43rd International Eucharistic Congress to be held in Nairobi, Kenya, August 11 to August 18, 1985.

The Pilgrimages will range from twelve days to three weeks depending on the length of stay and countries to be visited en-route. For example, the Califor-

nia Pilgrimage departs August 3 for a five day stay in Rome which will also include an Audience with Our Holy Father Pope John Paul II in addition to extensive sightseeing of „The Eternal City“. At the end of the Pilgrimage the group will stop off in Paris for two days after the close of the Congress and return home on August 21. An optional three day visit to Lourdes is also available. - Another selection is the Pennsylvania Pilgrimage leaving August 7 which includes a visit to the „Eternal City“ of Rome with a short sightseeing of Rome before continuing on to Kenya. - The Wisconsin Pilgrimage, another choice, leaves August 7 for Rome and Nairobi and at the close of the Congress returns to Rome for a five day visit that includes the Papal Audience and complete sightseeing of Rome also a day visit to Assisi. Another Pilgrimage leaves August 11 via Rome for Kenya and after the closing of the Congress will fly to Cairo, Egypt to visit Memphis and Sakkarah as well as Luxor and Thebes and Karnak with complete sightseeing. - There will be a city tour of Nairobi and a full day excursion

to Nairobi's National Park with its abundant wild life also the Bomas of Kenya-Village representing the countries 16 ethnic groups.

A Papal Legate appointed by and representing His Holiness Pope John Paul II will open the Congress on Sunday, August 11. The Congress is hosted by Maurice Cardinal Ottunga, Archbishop of Nairobi. His Holiness, the Pope is expected in Nairobi during the Congress. Pilgrims will participate in the colorful daily events of the Congress - the purpose of which is to give Honor to Jesus Christ, Son of God, in the Eucharist that Catholics believe to be the promise made by Christ at the Last Supper „This is My Body and This is My Blood“ - fulfilling that promise with His Crucifixion and Death. The theme of the Congress „The Eucharist and the Christian Family“. - Each Pilgrimage is accompanied by a Spiritual Director. - Persons interested in traveling to Nairobi, Kenya and participating in the Congress may contact Catholic Travel Office, 4701 Willard Avenue, Suite 226, Chevy Chase, Maryland 20815, ☎ (301) 657-9762.

COLLEGE FINANCIAL AID IS AVAILABLE

CHICAGO, Ill. - Students who believe a higher education is quickly becoming a privilege that only the rich can afford should think again. Despite federal cuts in student aid, a substantial amount of financial aid is still available for college and graduate school from private sources. Civic organizations, church groups, corporations and professional associations award over \$3 billion in grants, loans and scholarships each year.

Thousands of scholarships are available, some of them specifically designated for students of Czechoslovakian ancestry, but information about them is not widely publicized. As a result, more than \$145 million in student aid went unused last year.

An organization called Great Potentials Resource Center is helping students find sources of financial aid for their college education. GRPC uses a computer system to link students with specific aid after they fill out a dataform which asks for such information as family background and academic achievements.

The goal of GPRC is to ensure that these scholarships reach the students who need them. Information about financial aid is available to graduate students, college students and high school juniors and seniors planning to attend college. For more information students or parents can write to: Great Potentials Resource Center, 2529 N. Richmond St., Chicago, IL 60647. Please specify if you need college or graduate school financial aid.

SAINT PROCOPIUS ABBEY

5601 College Road/Lisle, Illinois 60532

Fr. ANDREW SKVARLA DIES

Fr. Andrew E. Skvarla, O.S.B., of St. Procopius Abbey, died at Oxford Lane Nursing Home on Monday, March 11, 1985. The Vigil Service was held at the Abbey on Tuesday, March 12, and the Mass of Christian Burial on Wednesday, March 13, with interment at the Abbey cemetery.

Born Emil Skvarla in Passaic, New Jersey, in 1899, Fr. Andrew studied at St. Procopius College and made his profession of monastic vows in 1923. Prior to and following his ordination in 1929, he spent his summers studying history at the University of Notre Dame, Loyola University in Chicago, and Columbia University, and he taught at St. Procopius Academy.

Most of his life as a priest was spent in parochial ministry at various parishes in Illinois, Nebraska, and Wisconsin. From 1939 to 1967, he was pastor of St. Patrick Parish, Phillips, Wisconsin, following his retirement, he was a resident for three years (1970-1973) at St. Mary of Celle Parish, Berwyn, Illinois.

In his last years, Fr. Andrew devoted himself to his hobby of painting in oils, mostly of Wisconsin landscapes, but also Christmas cards. Although he suffered from heart problems, he remained active until the last year before his death.

FOR SALE
BY OWNER - 4 FLATS, 2 LARGES 5 ROOMS AND TWO 4 ROOMS, ENCLOSED PORCHE, GOOD SOUTH SIDE LOCATION IN CHICAGO (48th and PAVLINA Str.) - NO VIOLATIONS, LOW TAXES, GOOD INVESTMENT \$45,000 ☎ 376-0652 after 6 PM.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

HAVE WE LOST OUR MINDS?

It would be absolutely inconceivable that any intelligent person would deal with another individual or business over an extended period of time if in each instance that person were cheated. Yet that is precisely what has happened in the dealings of the United States with the Soviet Empire.

On August 1, 1955, the Senate Internal Security Subcommittee released a staff study on "Soviet Political Treaties and Violations." This report was up-dated through 1964. In the Foreword of the original report, chairman Senator Eastland said:

"The staff studied nearly a thousand treaties and agreements ..., both bilateral and multilateral, which the Soviets have entered into not only with the United States, but with countries all over the world. The staff found that in the 38 short years since the Soviet Union came into existence, its Government had broken its word to virtually every country to which it ever gave a signed promise ...

"I seriously doubt that if during the whole history of civilization any great nation has ever made as perfidious a record as this in so short a time."

The May 29, 1972 issue of *U.S. News & World Report* carried a brief review of 25 agreements reached between a U.S. President and a Soviet leader at summit meetings. Also based on a staff study

done for the Senate Judiciary Committee, it was found the Soviets had violated 24 of the 25 agreements.

Then, just a few months ago, Senator Steve Symms of Idaho reported on a message to Congress from President Reagan in which the President had determined "that the Soviets are violating arms control treaties in nine ways, ..."

Also, "20 to 25 additional cases of Soviet arms control treaty violations" are under study by the executive branch.

What goes on with our government? Have we lost our minds? How can we even consider negotiating with such a "bandit" regime as the Soviet Empire?

Columnist George Will reported in *Newsweek* of June 18, 1984, on a paper presented by Seymour Weiss, former State Department arms control expert. In his presentation Weiss pointed out that Americans are making a mistake if they think the Soviets will negotiate to freeze arms at the status quo. Soviet arms are not produced for defense but "for producing a world pliant to Soviet designs." In plain language, to facilitate control of the world.

Will quoted former Secretary of State Dean Acheson who said it was foolish to think negotiations with the Soviets were a means of ending conflicts. The Communists see negotiations as a means of continuing World War III in which we have been engaged for over forty years, said Acheson, ... "if the Russians will only negotiate, as is now the case, on their own terms, then there is no alternative to surrender." (emphasis added)

In the interest of the freedom of generations of Americans yet unborn, we must emphasize that the record as presented here proves that our negotiations with the Soviets has resulted in nothing but surrender. The question is: Will this policy continue under this administration?

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800